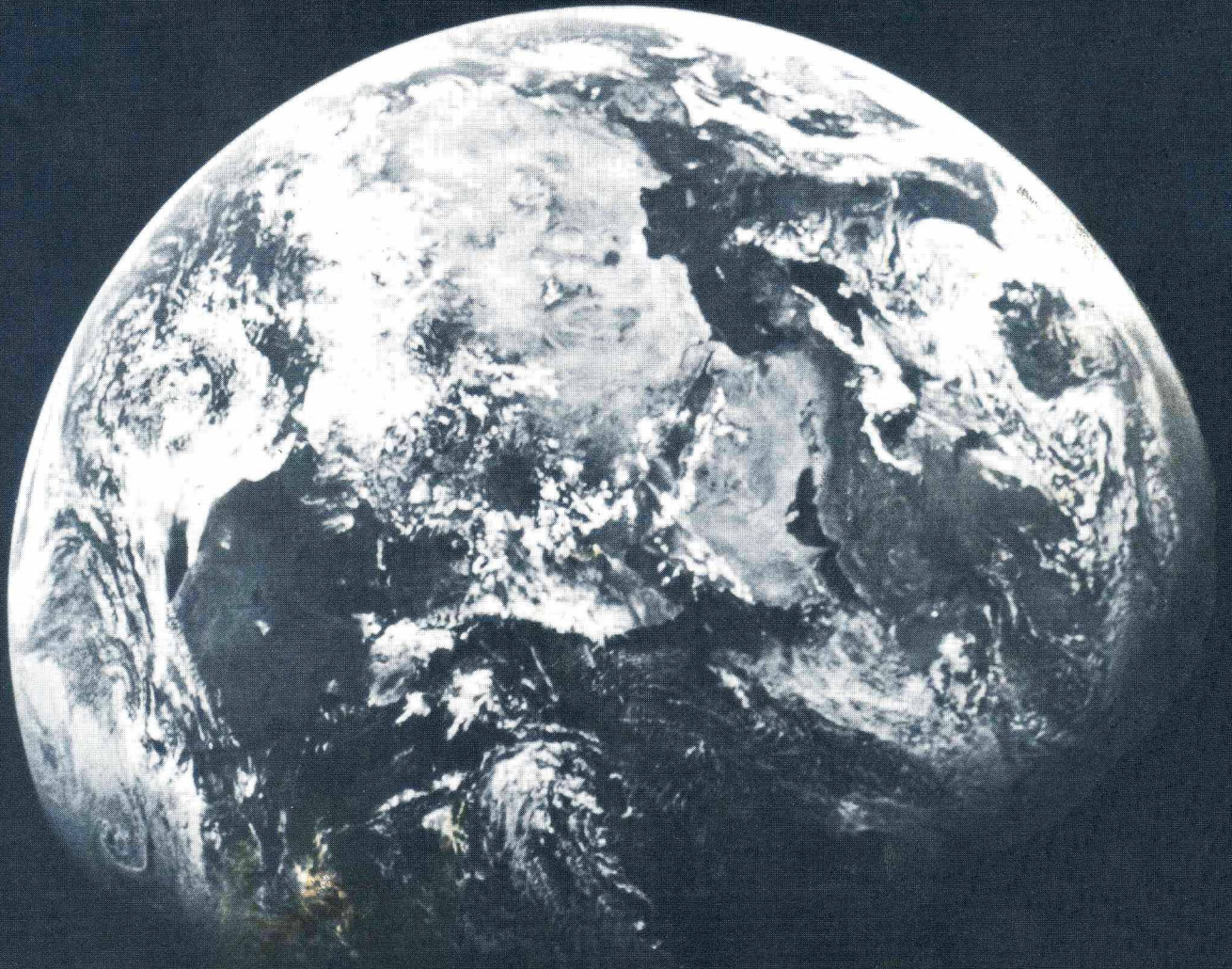

---

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**„En dit evangelie van het Koninkrijk
zal in de gehele wereld gepredikt worden...”
Mattheüs 24:14**

het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 8

SEPTEMBER 1986

Artikelen:

Het onderwijs in de wereld van morgen	1
Moeten de heilige dagen nog gevierd worden?	5
Het houden van Gods feesten — vroeger en nu	8
Salomo's grootsheid — Een type van Gods Koninkrijk	11
„De laatste dag, de grote dag”	15
De reis erheen	18
De wereld van morgen is bestemd voor jonge mensen	20

VOORPAGINA: Het Evangelie van het spoedigkomende Koninkrijk van God wordt door de Kerk van God gepredikt als een getuigenis voor de wereld (Matth. 24:14). De 1000-jarige heerschappij van dat Koninkrijk op aarde wordt uitgebeeld door het Loofhutenfeest, het zesde van de zeven jaarlijkse feesten van God. Het Goede Nieuws van deze maand richt zich op het Loofhutenfeest en op de schitterende wereld van morgen. Foto NASA.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Oprichter

Herbert W. Armstrong
1892 - 1986

Uitgever

Joseph W. Tkach

Hoofdredacteur

Dexter H. Faulkner

Eindredacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Redactie-assistent

Lana Walker

Illustraties

Minette Collins Smith

UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Algemeen leider

Joseph W. Tkach

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Het onderwijs in de wereld van morgen

*Gods Kerk gaat voorop in het naleven en
onderwijzen van de levenswijze die de wereld spoedig
vrede zal brengen.*

Dan C. Taylor en John A. Halford

Overal om ons heen lijkt vooruitgang te worden geboekt: er worden verbazingwekkende uitvindingen gedaan en technische wonderen verricht. Op vrijwel ieder gebied neemt de kennis toe. Het lijkt wel of er niets is wat de mens niet kan als hij zich ervoor inzet.

Tot wij naar de keerzijde van de medaille kijken.

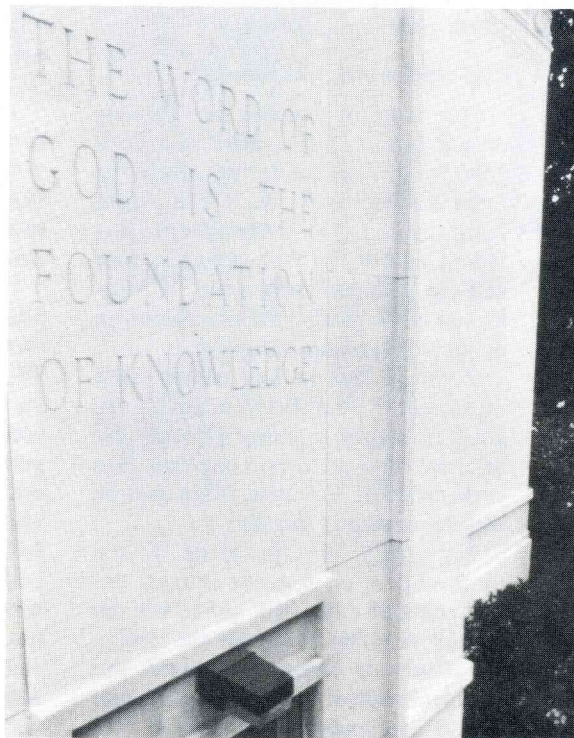
De wereld heeft nooit eerder zoveel problemen gekend: echtscheiding, depressiviteit, zelfmoord, onvolledige gezinnen, kinderen met grote psychische problemen — en op wereldniveau conflicten, staatsgrepen, aanslagen, en de voortdurende dreiging van de totale vernietiging door kernwapens.

De mens, zo lijkt het, is niet in staat iets op te lossen.

Is er nog een uitweg?

De ontbrekende dimensie in het onderwijs

Gedurende 6000 jaar heeft de mens op deze planeet geworsteld om

De inscriptie op het collegegebouw op Ambassador College luidt: „Het Woord van God is de grondslag van alle kennis”.

zich een bestaan op te bouwen. Hij heeft iedere maatschappijvorm, iedere regeringsvorm en ieder rechtstelsel (op één na) uitgeprobeerd. De mens heeft gedaan wat hem goed leek. Maar dat, zoals het boek

Spreuken al aanduidt, leidt tot de dood (Spr. 14:12).

Het is dringend noodzakelijk dat de mens een levenswijze leert kennen die naar leven leidt. Maar welke levenswijze is dat, en wie kan haar onderwijzen?

Wetenschappers, theologen en filosofen streven ernaar om zin en betekenis in het leven te ontdekken. Maar onderwijzen wat zij zelf niet weten is onmogelijk.

In de Westerse wereld begint men in te zien dat er in het huidige onderwijs iets ontbreekt. Men leert de mensen hoe zij in hun onderhoud moeten voorzien, maar niet hoe zij moeten leven.

Het gevolg is dat de mens wel op de maan kan wandelen, maar op aarde niet gelukkig kan leven.

In de Verenigde Staten heeft een groep van 27 onderwijskundigen een rapport uitgegeven dat zich concentreert op dat ontbrekende element in het hedendaagse onderwijs. De auteurs uiten hierin de waarschuwing dat het onderwijs is „voorbijgegaan aan het elementaire belang van... karakter”.

Karakter — dat onderdeel van de

Wereldvrede

Hoe het tot stand zal komen

Geleerden en staatslieden zien in de vorming van een wereldregering de enige hoop op wereldvrede. Maar tegelijk erkennen zij dat de vorming van een dergelijke regering menselijkerwijs onmogelijk is. Is er dan nog enige hoop dat het menselijk geslacht zal overleven?

Lang geleden kondigde een bekende persoonlijkheid de oplossing voor de huidige wereldproblemen aan: een wereldregering die vrede en een overvloedig bestaan voor iedereen zal brengen. Maar de wereld verwierp en onderdrukte die boodschap.

Gezien de huidige toestand in de wereld is het van vitaal belang dat wij deze kennis herontdekken!

Ons boekje **Wereldvrede — Hoe het tot stand zal komen** biedt ontzaglijk goed nieuws dat toont hoe spoedig de oplossing voor de kwalen van de mensheid zal komen!

Vraag ons om een exemplaar.

persoonlijkheid dat de mens leidt bij het nemen van beslissingen — heeft in het hedendaagse onderwijs geen plaats. Zonder dit essentiële element is echter iedere vorm van onderwijs gevaarlijk onvolledig.

Om haar huidige problemen op te lossen heeft de wereld geen grotere en betere uitvindingen, wetenschappelijke vooruitgang en medische doorbraken nodig. Wat zij wel nodig heeft, zijn mensen met een goed karakter, mensen die het onderscheid tussen goed en kwaad hebben geleerd, en die het goede willen doen.

Maar deze wereld kan dat niet onderwijzen — zij kent die levenswijze niet.

Jezus Christus kent die levenswijze en Hij zal spoedig naar de aarde terugkeren om de maatschappij opnieuw op te bouwen. Hij zal zelfs nog verder gaan: Hij zal haar een nieuw fundament geven. Dat is het evangelie — het goede nieuws — dat door de Bijbel en door dit tijdschrift aangekondigd wordt (Markus 1:14-15).

Een verkeerd fundament

Hoe mooi of degelijk een gebouw er ook uitziet, het is nooit een goed gebouw als de fundering slecht is. Deze maatschappij heeft een slecht fundament, het fundament dat Adam en Eva hebben gekozen door zelf te bepalen wat goed en wat kwaad is, in plaats van te vertrouwen op het onderricht van God.

Zonder Gods leiding echter is de mens niet in staat het verschil tussen goed en kwaad te kennen. Vanaf het moment dat de eerste mensen hun verkeerde keuze deden, is het met de wereld verkeerd gegaan.

Natuurlijk, er zijn goede dingen uitgevonden, er is goede muziek gecomponeerd en er zijn goede boeken geschreven. Maar zonder de leiding van God, en onder de invloed van Satan de duivel, is deze wereld met kwaad overspoeld.

Jezus Christus was bouwer en timmerman. Een bouwer weet dat een gebouw met een gebrekkige fundering moet worden gesloopt om opnieuw te worden opgetrokken.

In tegenstelling tot wat de meeste mensen geleerd hebben, probeert Jezus Christus niet *deze* wereld te redden of te verbeteren. Maar Hij staat klaar om, wanneer zij ineens stort onder het gewicht van zonde, ellende

en onwetendheid, een geheel *nieuwe* wereld op te richten op een deugdelijk fundament — het Woord van God — de basis van alle ware kennis.

Dit Woord van God is meer dan u misschien denkt.

Meer dan godsdienst

Hoewel de Bijbel een van de meest verkochte boeken aller tijden is, zijn de meeste mensen opmerkelijk slecht op de hoogte van de inhoud ervan. O, zij weten wel dat de Tien Geboden ergens worden vermeld, en dat hij verhalen over Jezus, David en Goliath, Daniël in de leeuwenkuil en de reizen van de apostel Paulus bevat.

Zij hebben misschien geleerd dat de Bijbel verklaart dat Jezus op Goede Vrijdag gekruisigd en op Paaszondag opgestaan is en dat Hij nu probeert hen te verlossen, zodat zij, als zij Hem „aanvaardden” en „wedergeboren” worden, na hun dood niet naar de hel, maar naar de hemel gaan.

Zij zijn hoogst verbaasd als zij ontdekken dat dit helemaal niet in de Bijbel staat.

In werkelijkheid bevat de Bijbel een levenswijze — een integraal ontwerp van wetten, principes en voorbeelden dat, indien nagevolgd, ieder probleem zou oplossen dat de mensheid kent.

God heeft ons meer gegeven dan alleen maar een religieus boek. In de wereld van morgen, wanneer het Woord van God het fundament vormt waarop alle kennis is gebaseerd, zal Jezus Christus dat Woord gebruiken om de volken en naties te onderrichten in de levenswijze die vrucht draagt (Jes. 2:2-4).

Toen God de Israëlieten uit hun ballingschap in Egypte wegleidde, wist Hij dat zij zijn levenswijze niet meer kenden. Hij moest hun leren wat zij konden eten en wat voor menselijke consumptie niet geschikt was. Hij moest hun de grondbeginselen van hygiëne bijbrengen. Zij wisten zelfs niet welke dag van de week het was. Toen God hen voorbereidde op het leven in het beloofde land, gaf Hij hun dus door middel van Mozes een compleet stelsel van wetten. Deze praktische regels omvatten alle aspecten van het dagelijks leven, en zijn gebaseerd op het algemene principe de naaste lief te hebben als zichzelf.

Bouwvoorschriften voorkwamen dat er onveilig en onzorgvuldig werd gebouwd. Bezit werd beschermd door wetten op de verkoop en vererving van grond. Economische wetten gaven allen die bereid waren te werken de garantie van een zekere welvaart. Zelfs luie en incompetenten mensen werden zo behandeld dat hun gezin er niet onder leed. Bijzondere consideratie werd toegekend aan weduwen en wezen. Iedereen kon zich verzekeren van een bepaald levenspeil.

Andere wetten regelden het gebruik van het bouwland en de behandeling van fruitbomen. Zelfs broedende vogels werden beschermd.

Als deze wetten waren nageleefd zou er een ideale maatschappij zijn opgebouwd. Maar het oude Israël verkoos niet te gehoorzamen.

Werk het in onze tijd?

Tegenwoordig worden deze regels op zijn hoogst beschouwd als een historische curiositeit. Ze zijn belangwekkend, maar toch zeker niet praktisch voor de huidige wereld?

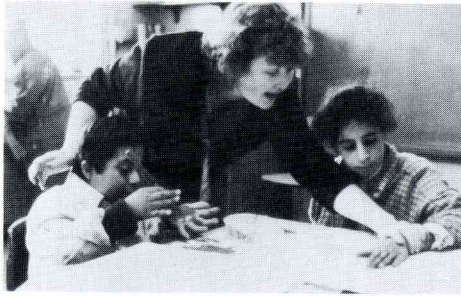
Niets is minder waar. Het is juist de huidige samenleving, die er een levenswijze op nahoudt die beslist niet werkt, die onpraktisch is.

In de wereld van morgen, wanneer ieder land een nieuwe kans krijgt, zullen deze „antieke wetten” in een verrassend nieuw licht worden bezien. Ze zullen worden beschouwd als opwindende, praktische, algemene regels voor hoe men de dingen moet doen.

De mens is heel goed in staat technische problemen op te lossen, maar ook deze oplossingen zullen op Gods wet worden gebaseerd. Daarom moet ook een architect of ingenieur grondig onderwezen zijn in het Woord van God en weten hoe de wetten van God op zijn beroep van toepassing zijn.

Als er in de wereld van morgen een auto-industrie is, zal deze volgens Gods wetten worden geleid. Het produkt zal veilig en goed construeerd zijn. De koper zal bereid

zijn een eerlijke prijs te betalen voor het produkt, zodat de producent een eerlijke winst behaalt en ook zijn werknemers een eerlijk salaris kan uitbetalen. Die werknemers zullen een eerlijke inzet tonen en trots op hun werk zijn, en de koper weet dat

Gods levenswijze is een totaal pakket van wetten en principes dat, indien toegepast, elk probleem van de mensheid zal oplossen.

hij waar voor zijn geld krijgt.

Het bovenstaande geldt evenzeer voor de detailhandel, de media, de agrarische industrie, sport, etc. — ieder facet van het leven.

Als Gods Koninkrijk is gevestigd, zal de gehele samenleving tot in alle finesses worden bestuurd door mensen die grondig onderricht in de ware kennis hebben ontvangen.

Een goed begin

Dat onderricht begint binnen het gezin. Hier worden kinderen de juiste waarden geleerd. Veel ouders hebben het vormen van het karakter

en het onderwijzen van de juiste waarden verwaarloosd of aan de school overgelaten. Men kan echter van docenten niet verlangen ongedisciplineerde, wrokkige, onverschillige kinderen die niet willen leren, iets bij te brengen.

God legt de ouders de verantwoordelijkheid op om hun kinderen de grondslag van een goed karakter te geven. „Wat ik u heden gebied [Gods geboden, verordeningen en oordelen die in de Bijbel zijn vastgelegd], zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat” (Deut. 6:6-7).

Als de relatie tussen ouders en kinderen is hersteld, kan de school zich concentreren op het uitvoeren van haar eigenlijke taak. In nauwe samenwerking met ouders (iets waar de meeste leerkrachten voorstander van zijn) kan de school verdere kennis aanbieden. Al het onderwijs, tot op het allerhoogste niveau, zal op Gods wet zijn gebaseerd. Met één gezamenlijke norm van goed en kwaad zullen de landen van de wereld een basis voor samenwerking hebben. Zonder tegenstrijdige ideologieën en vooroordelen zullen de problemen die tussen mensen ontstaan op een vreedzame wijze worden opgelost.

Zal het werken? Kan Christus werkelijk een nieuwe wereld bouwen op basis van wetten en geboden die duizenden jaren geleden zijn geopenbaard? Het lijkt een aardige droom, maar bestaat er ook enig praktisch bewijs dat die droom werkelijkheid zal worden?

Boven de zuidwestelijke ingang van Ambassador Hall op de campus van het College in Pasadena staat: „The Word of God Is the Foundation of Knowledge”. Sinds het college in 1947 geopend is, heeft men zich ingespannen hiermee in overeenstemming te leven.

De naam *Ambassador College* is

gekozen na zorgvuldig overleg. „Terwijl de meeste colleges hun studenten opleiden om hun taak in het leven te vervullen... om een deel van de wereld te worden, heeft AMBASSADOR COLLEGE juist een tegengesteld doel”, schrijft wijlen Herbert W. Armstrong. „Het streven is de studenten te leren uit deze wereld te komen... te leven naar elk woord van God in plaats van naar de zeden en gebruiken van de wereld... En al zijn wij niet van deze wereld, maar vreemdelingen op doortocht, wij zullen hen opleiden tot AMBASSADEURS van Christus. Wij willen dus iedere student opleiden tot AMBASSADEUR van Christus en zijn komende Koninkrijk, dat wij vertegenwoordigen.”

Tweeduizend jaar geleden heeft Jezus Christus zijn discipelen de opdracht gegeven: „Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping” (Markus 16:15).

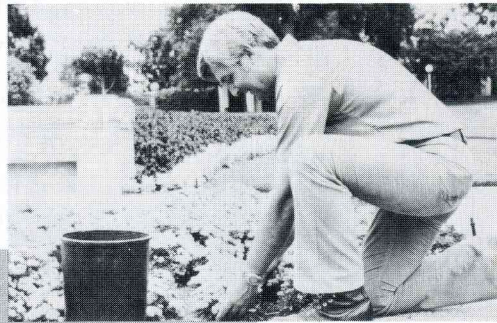
De Wereldwijde Kerk van God heeft deze opdracht ernstig ter hand genomen. Al meer dan een halve eeuw houdt het tijdschrift THE PLAIN TRUTH/DE ECHTE WAARHEID zijn lezers op de hoogte van het wereldnieuws in het licht van de bijbelse profetieën. Toch is het tijdschrift gratis verkrijgbaar. Hetzelfde geldt voor THE GOOD NEWS/HET GOEDE NIEUWS en alle andere publikaties die door de Wereldwijde Kerk van God worden uitgegeven.

Toen wijlen mijnheer Armstrong in 1927 op het idee kwam een tijdschrift uit te geven dat THE PLAIN TRUTH zou moeten heten, was hij ervan overtuigd dat het anders moest zijn dan andere tijdschriften. Er mocht niet in worden geadverteerd en er mocht geen abonnementsprijs voor worden gevraagd. Mijnheer Armstrong wist dat er in het Woord van God staat: „Koop waarheid en verkoop ze niet” (Spr. 23:23) en dat Jezus over die waarheid had gezegd: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet” (Matth. 10:8). Mijnheer Armstrong hield God aan

zijn woord en ontdekte dat het werkt.

Bruggen slaan

Naast zijn betrokkenheid bij het doorgeven van het goede nieuws van het komende Koninkrijk van God

Gods Kerk past
Gods ware kennis
toe in al haar
werk — in
gesprekken met
wereldleiders, in
publikaties en
uitzendingen, enz.

heeft mijnheer Armstrong het voorrecht genoten om bruggen van vriendschap en begrip te slaan tussen vele mensen in alle delen van de wereld.

Als „ambassadeur zonder portefeuille” heeft hij persoonlijke ontmoetingen gehad met tientallen staatshoofden en honderden regeringsfunctionarissen, industriëlen en onderwijskundigen over de gehele wereld. Met deze leidinggevende mensen sprak hij over de oorzaken en uiteindelijke oplossingen van de problemen waarmee wij worden geconfronteerd.

Jaren geleden traden de Wereldwijde Kerk van God en Ambassador College toe tot zorgvuldig uitgezochte, educatieve en humanitaire projecten over de gehele wereld. Zo is er bijvoorbeeld een tournee door de V.S. gesponsord van kinderen uit de Volksrepubliek China. Deze jonge dansertjes en musici waren de eerste kinderen uit China die optraden in de Verenigde Staten. Als slot van ieder optreden kwamen er Amerikaanse kinderen op het toneel, die samen met de „Little Ambassadors of Shanghai” een speciaal voor deze gelegenheid geschreven lied zongen: „Children Were Made for Love”. Het was onvergetelijk — een glimp van de wereld van morgen, waarin de mensen in vriendschap en wederzijds begrip zullen leven.

Onderwijs dat op het Woord van God is gebaseerd wijst de weg uit de problemen van deze wereld. Dit onderwijssysteem zal de basis vormen van de prachtige wereld van morgen. En voor dit systeem wordt door de Wereldwijde Kerk van God in al haar werk de weg gebaad!

Alle beetjes helpen

Wij zijn allen het slachtoffer van de verkeerde onderwijssystemen van deze wereld. Daardoor zijn wij niet bekend met de juiste levenswijze, of dat nu is op het gebied van sport of kunst, muziek, liefde, voedsel of landbouw — ieder aspect van het leven.

Wanneer Gods Koninkrijk op aarde is gevestigd, zullen alle mensen kans hebben op een volledige heropvoeding. Jezus Christus zal de gevolgen van 6000 jaar verkeerd leven ongedaan maken. Er zal op een goed fundament een nieuwe wereld worden gebouwd.

De grote naties zullen het verleden vergeten en samenwerken. De sterken zullen de zwakken helpen. Kunst, muziek, industrie, sport, onderwijs, vermaak — alles zal geschieden in overeenstemming met de wetten van God.

Pas dan zullen wij vrede hebben! □

Moeten de heilige dagen nog gevierd worden?

Zijn de feestdagen die het oude Israël werden gegeven alleen voor het Oude Testament bedoeld en door het Nieuwe afgeschaft? Dit artikel vertelt de bijbelse waarheid!

K. Neil Earle

„**W**aarom vieren jullie al die vreemde feesten?” Dat wordt nogal eens aan leden van de Kerk van God gevraagd.

„Zijn al die oudtestamentische heilige dagen niet door de Kerk van het Nieuwe Testament opgeheven? Ik dacht dat die heilige dagen alleen voor de Joden waren.”

„Waarom houden jullie je niet aan dezelfde feestdagen als de andere kerken?”

Goede vragen! Eeuwenlang hebben tegenstanders de geldigheid van Gods jaarlijkse sabbatten betwijfeld en zijn Kerk om de viering ervan geminacht (Hand. 20:29-30).

Toch viert de ware Kerk van God, zoals dit artikel zal aantonen, de feesttijden van God die in Leviticus 23 worden omschreven — Pascha, het Feest der Ongezuurde Broden, Pinksteren, Bazuinendag, Verzoendag, het Loofhuttenfeest en de Laatste Grote Dag — op een grondslag die zijn wortels diep in zowel het Oude als het Nieuwe Testament heeft.

De waarheid is dat Gods heilige dagen door Jezus Christus en de Kerk van het Nieuwe Testament daadwerkelijk werden gevierd en dat ware christenen dat heden ten dage ook behoren te doen.

De rol van het anti-semitisme

De aanvallen op Gods heilige dagen zijn niet nieuw. Reeds vroeg in de geschiedenis van de nieuwtestamentische Kerk begonnen sommige kerkleden van heidense afkomst Gods heilige dagen reeds in diskrediet te brengen. Het kwam zover dat de meeste van deze heidenen de heilige dagen als louter Joodse gebruiken beschouwden. Wie zich nog aan het Pascha, Pinksteren en het Loofhuttenfeest hield kreeg het etiket „judaïst” opgeplakt.

Waardoor had deze oppositie succes? Eenvoudig doordat door twee mislukte Joodse opstanden tegen Rome, in 66-73 en in 132-135 n.Chr., het judaïsme in het hele Romeinse Rijk buitengewoon impopulair was geworden.

Na deze twee bloedige en langdurige oproeren ontstond er onder de Romeinen verachting voor alles wat Joods was, en vooral voor de onmiskenbare tekenen van het Judaïsme:

de wekelijkse sabbat, het Pascha, het Joodse Nieuwjaar (Bazuinendag) en Yom Kippoer (Verzoendag). Nauwelijks tien jaar na de dood van de apostel Johannes (tegen het einde van de eerste eeuw), schreef Ignatius van Antiochië: „Als wij tegenwoordig nog volgens het Judaïsme leven, dan erkennen wij daarmee dat wij de genade niet hebben ontvangen” (*The Early Christian Fathers*, p. 43).

Anti-joodse vooroordelen werden vervolgens voor valse leraars een katalysator om het loslaten van de sabbat en de heilige dagen aan te moedigen (Hand. 20:29-30; 2 Kor. 11:13). In het begin van de tweede eeuw ontstond de valse „Brief aan Diognetus” waarin het „bijgeloof van de Joden” werd veroordeeld.

De bijbelse profetieën die voorspelden dat de Kerk van binnenuit zou worden verraden werden aldus werkelijkheid (Matth. 7:15; 2 Petr. 2:1; 2 Tim. 4:3). Het anti-semitisme was voor het Latijnse christendom een excuus om de sabbat en Gods heilige feesten overboord te gooien.

In de jaren negentig n.Chr. dreigde Victor I, bisschop van Rome, hele kerkgemeenten in Klein-Azië die zich nog aan het Pascha hielden te excommuniceren. In 154 speelde

een controverse tussen Polycarpus van Smyrna, leerling van Johannes, en de bisschop van Rome over het vieren van het Pascha op de 14e van de maand Nisan. Rome was druk doende om paaszondag als een jaarlijkse herdenking van de opstanding in te stellen, in de plaats van het Pascha dat de herdenking van Jezus' dood is.

Toen keizer Constantijn (306-337 n.Chr.) zich met de kerk van Rome verbond om deze als een politieke

ders reisden elk jaar naar Jeruzalem, op het [Pascha]. En toen Hij twaalf jaar was geworden en zij, zoals dit bij het feest gebruikelijk was, optrouwen . . ." (Lukas 2:41-42). Vanaf zijn vroegste jeugd heeft Jezus Christus het Pascha gehouden evenals het zevendaagse feest dat erop volgt, het Feest der Ongezuurde Broden (vers 43). Deze Dagen der Ongezuurde Broden werden door de Israëlieten voor het eerst vlak na de uittocht uit de Egyptische

zou worden gevierd!

Wat een verrassende, verhelderende waarheid!

Alles wat door Jezus veranderd werd waren de symbolen van het Pascha. Christenen nemen nu op die avond brood en wijn, in plaats van een lam te eten. De plechtigheid met brood en wijn is onderdeel van het nieuwtestamentische Pascha, een herdenkingsritueel; het is het gedenken van de dood van onze Verlosser zoals ons is opgedragen (Lukas 22:17-20).

Alle vier de evangeliën gebieden ons dit Pascha te vieren als daad van gehoorzaamheid aan Jezus Christus van Nazareth (Matth. 26:19-29; Markus 14:12-25; Joh. 13:1-17).

En de andere heilige dagen? Zijn die ook verplicht voor de nieuwtestamentische christen? Inderdaad. Het evangelie van Johannes bewijst dit afdoende.

Door anti-joodse vooroordelen moedigen valse leraars het loslaten van de sabbat en de heilige dagen aan.

bindende kracht te gebruiken, werd er voortaan van staatswege pressie op alle „judaïsten” in het rijk uitgeoefend om het Pascha en de ware „dag des Heren” (de sabbat op de zevende dag) op te geven.

Zo begon voor het overblijfsel van Gods Kerk dat zich nog aan de heilige dagen hield een periode van 1260 jaar van constante vervolging (Openb. 12:6). Wie zich aan Gods feesten wilde houden moest ondergronds gaan. Heel weinigen kenden de wezenlijke betekenis van Gods plan van behoud, dat uitsluitend kan worden begrepen door het vieren van de heilige dagen.

Voor nadere informatie over de afzonderlijke heilige dagen is ons boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* op aanvraag kosteloos verkrijgbaar.

Het voorbeeld van Christus

Tot wie zou een christen zich moeten wenden als het erom gaat welke dagen als godsdienstige feesten gevierd moeten worden; aan wie moet men in die kwestie gezag toekennen?

Waarom zou men niet met de stichter van het christendom beginnen? Het overduidelijke feit dat Christus een Jood was (Hebr. 7:14) wordt weleens uit het oog verloren. Hij is opgevoed in een gezin waar de oudtestamentische geboden zorgvuldig werden nageleefd: „En zijn ou-

slavernij gevierd.

Zo zien we dus dat Jezus Christus volgens de Bijbel de heilige dagen in zijn kindertijd in acht nam. Maar heeft Christus deze heilige dagen tijdens zijn predikambt afgeschafft? Heeft Hij er nieuwe dagen als goede vrijdag, aswoensdag en paaszondag voor in de plaats gesteld? Let op: „Het feest nu der ongezuurde broden, dat Pascha genoemd wordt, naderde . . . En Hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, maakt het Pascha voor ons gereed, opdat wij het kunnen eten” (Lukas 22:1, 8).

Dit was de ideale gelegenheid voor Jezus om het Pascha te schrappen en Pasen of een ander feest in te stellen. Maar dat deed Hij niet! Jezus gebod zijn discipelen, het fundament van de Kerk van God (Ef. 2:20), om het traditionele Pascha te bereiden dat de Joden altijd vierden.

„En toen het uur aangebroken was, ging Hij aanliggen en de apostelen met Hem. En Hij zeide tot hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd. Want Ik zeg u, dat Ik het voorzeker niet meer eten zal, voordat het vervuld is in het Koninkrijk Gods” (Lukas 22:14-16).

Niet alleen hield Jezus zich aan iedere bijzonderheid van het Pascha op de veertiende dag van Nisan, de eerste maand van Gods heilige kalender, Hij leerde ook duidelijk dat het Pascha in het Koninkrijk van God

De bewijzen bij Johannes

Het vierde evangelie dateert ongeveer uit het laatste decennium van de eerste eeuw. Uit interne gegevens blijkt dat het is geschreven nadat de Romeinen de opstand in Judea in 70 n. Chr. hadden neergeslagen. Johannes houdt bijvoorbeeld de Romeinse tijdrekening aan, die na 70 in zwang was gekomen, en hij is de enige evangelist die het Meer van Galilea de „Zee van Tiberias” noemt, volgens het nieuwe Romeinse gebruik.

De vroege kerkhistoricus Eusebius heeft vastgelegd dat Johannes „na de dood van Domitianus” de kerken in Klein-Azië bestuurde. Domitianus werd in het jaar 96 vermoord (*Historia Ecclesiastica*, 3.23.1).

In die tijd, het einde van de eerste eeuw, wemelde het van de ketterijen. Leerstellige dwalingen omtrent de natuur en het gezag van Jezus Christus verspreidden zich snel. Er waren leraren die de zondag wilden vieren en de zaterdagse sabbat wilden afschaffen om van het brandmerk waarmee al het Joodse was getekend af te komen.

Johannes, de laatste apostel die nog leefde, bestreed dit alles in zijn evangelie. Johannes noemt „de Joden” bijna zeventig maal. Het is Johannes die de uitspraak van Jezus „het heil is uit de Joden” vastlegt (Joh. 4:22). Het zwaartepunt in het boek van Johannes ligt bij Christus'

laatste Pascha; acht van de 21 hoofdstukken betreffen de gebeurtenissen van Jezus' laatste dag op aarde, de 14e Nisan.

Daarom beschrijft Johannes verscheidene malen zorgvuldig hoe Jezus Christus, het Hoofd van de ware Kerk, de in Leviticus 23 te vinden feestdagen nauwgezet in acht nam.

„En het Pascha der Joden was nabij en Jezus ging op naar Jeruzalem” (Joh. 2:13).

„En terwijl Hij te Jeruzalem was, op het [Pascha], geloofden velen in zijn naam” (vers 23).

„Daarna was er een feest der Joden en Jezus ging op naar Jeruzalem” (Joh. 5:1).

„Nu was het feest der Joden, Loofhutten, nabij” (Joh. 7:2).

Nauwgezet beschrijft Johannes Christus' toewijding bij het vieren van de heilige dagen!

Ten tijde van zijn laatste Loofhuttenfeest kon Jezus niet openlijk gaan, omdat Hij wist dat zijn vijanden naar Hem zouden uitkijken. Desondanks was Hij op het Feest, Hij reisde er in het geheim naartoe; en zijn vijanden zochten Hem (vers 8-11).

Hoe vierde Jezus het nieuwtestamentische Loofhuttenfeest? „Doch toen het feest reeds op de helft was, ging Jezus op naar de tempel en leerde... Jezus dan riep, terwijl Hij in de tempel leerde... En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep” (Joh. 7:14, 28, 37).

Jezus Christus, het daadwerkelijke Hoofd van zijn Kerk (Kol. 1:18), hield het Loofhuttenfeest door een dienst van krachtige preken in te stellen. Zelfs zijn tegenstanders waren onder de indruk. „Nooit heeft een mens zó gesproken, als deze mens spreekt!” riepen zij uit (Joh. 7:26.)

Tegenwoordig viert de Kerk van God het Loofhuttenfeest op dezelfde manier. Op het Loofhuttenfeest draait het in het bijzonder om bijeenkomsten waar Gods volk naar geïnspireerde preken van Gods dienaren luistert.

In geest en in waarheid

Degenen die zich tegen het vieren van Gods heilige dagen verzetten werden soms dat de Levitische wet bepaalt dat de heilige dagen uitslui-

tend in Jeruzalem kunnen worden gevierd.

Jezus zei echter: „Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden... de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidders; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid” (Joh. 4:21-24).

Wat zou Satan ons graag verleiden (Ef. 4:14)! Het voornaamste voor nieuwtestamentische vierders van de feesttijden is niet het vieren in Jeruzalem, maar het vieren in geest en in waarheid; met andere woorden, het diep in zich opnemen van de ontzagwekkende betekenis van deze heilige dagen binnen het plan van behoud.

De vele tientallen plaatsen overal ter wereld waar de Kerk van God Loofhuttenfeest viert, zijn inderdaad een afspiegeling van de geestelijke waarheid van Gods plan voor alle mensen (Mal. 1:11).

Jeruzalem is niet de enige plaats waar de feesten gevierd kunnen worden. Gods heilige dagen werden, voorzover wij weten, voor het eerst in Egypte gevierd, toen de Israëlieten uit de slavernij kwamen (Ex. 12:1-2). Dit maakt duidelijk dat Gods Kerk overal voor de feesten mag bijeenkomen. De beperking tot Jeruzalem gold alleen tijdens het Levitische priesterschap. Onze eredienst valt onder het priesterschap van Jezus Christus naar de ordening van Melchisedek (Hebr. 5:5-10).

„Dat begrijp ik”, zeggen sommigen. „Klaarblijkelijk hield Jezus de heilige dagen, maar deed Hij dit niet alleen om de wet te vervullen zoals de profetieën zeggen? Hoe kunnen wij weten of deze feesten voor de Kerk van vandaag gelden?”

Bedenk twee dingen:

1) Jezus Christus is ons voorbeeld, onze maatstaf, onze norm (1 Petr. 2:21). Wat Hij deed moeten wij doen.

2) Jezus gebod zijn eigen discipelen om het Pascha, het Feest der Ongezuurde Broden en het Loofhuttenfeest te vieren (Lukas 22:8; Joh. 7:8; 14:15). Deze mensen maakten deel uit van het fundament van de nieuwtestamentische Kerk. Wat moesten zij ons leren?

De laatste opdracht die Jezus

Christus aan zijn discipelen gaf luidt: „Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matth. 28:19-20).

Jezus gebod zijn discipelen de heilige dagen te onderhouden. Op hun beurt leerden de discipelen aan de Kerk om de heilige dagen te vieren (1 Kor. 11:23-28), aan dezelfde Kerk die in deze eindtijd nog steeds bestaat.

Is Jezus betreffende de doctrines van gedachten veranderd? Beslist niet. „Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid” (Hebr. 13:8).

De praktijk in de vroege Kerk

Het boek Handelingen laat zien dat de vroege Kerk de heilige dagen onderhield. Het geïnspireerde verslag van Lukas over de vroege Kerk toont aan hoe trouw de eerste christenen zich aan Gods jaarlijkse feestdagen hielden.

Handelingen 2:1 zegt: „En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen.”

Pinksteren komt van het griekse woord „Pentecoste”, dat „de vijftigste [dag]” betekent, namelijk de vijftigste dag gerekend vanaf de zondag die in de Dagen der Ongezuurde Broden valt. Op dat tijdstip tijdens het voorjaarsfeest werden in de Tempel eerste vruchten geofferd (Lev. 23:15-17). Vijftig dagen later viel het Feest der Eerstelingen, aan het einde van de gerstooft.

Het is dezelfde vijftigste dag die wij Jezus' discipelen zien vieren in Handelingen 2:1.

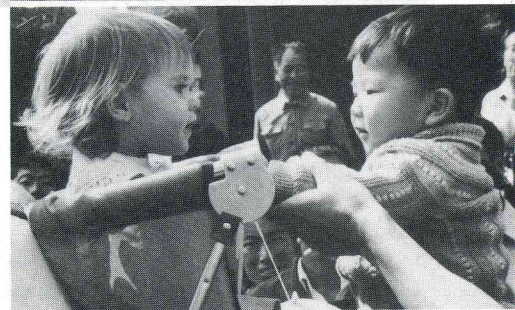
Jaren later, rond 57 n. Chr., is het Paulus, die velen zien als tegenstander van Gods wetten en „Joodse” feesten, die zich haaste „om, zo mogelijk, op de Pinksterdag te Jeruzalem te zijn” (Hand. 20:16). Ook schreef hij aan zijn heidense bekeerlingen te Korinthe: „Maar ik zal nog tot Pinksteren te Efeze blijven” (1 Kor. 16:8).

Een krachtige getuigenis dat de niet-joodse christenen in Korinthe precies wisten wanneer Pinksteren viel. Zoals wij al zagen legt de cere-

(Zie verder pagina 14)

Het houden van Gods feesten

VROEGER en NU

Veel mensen beschouwen de feestdagen slechts als oudtestamentische gewoonten — archaische curiositeiten van heel lang geleden, in bijbelse tijden. Maar de feesten van God zijn altijd eigentijds. Hoe moeten wij ze vieren in de 20e eeuw?

Ronald D. Kelly

Sommige mensen vinden het moeilijk om de Bijbel te zien als een eigentijds boek. Voor velen lijkt de Bijbel zo ouderwets — zo historisch.

Neem bijvoorbeeld het Loofhuttenfeest. De meeste mensen in de officieel christelijke wereld hebben nog nooit van het Loofhuttenfeest gehoord. En degenen die er wel van gehoord hebben, brengen het slechts met oude Joodse tradities in verband.

Slechts weinig mensen beseffen wat een prachtig feest het Loofhut-

tenfeest is en wat een diepe betekenis het heeft. Maar voor degenen die het tegenwoordig vieren, is het het hoogtepunt van het jaar. Het is een periode van samenzijn met het gezin, een periode van leren, van vreugde, van meer inzicht in het plan dat God op deze aarde ten uitvoer legt.

In andere artikelen van dit speciale nummer van HET GOEDE NIEUWS wordt uitgelegd *waarom* wij in deze tijd de feestdagen van God in acht moeten nemen, en *wat* deze feesten symboliseren. In dit artikel willen wij laten zien *hoe* men de feestdagen vroeger vierde en hoe dat nu wordt gedaan.

Er bestaat niets vreugdevollers

dan het Loofhuttenfeest, en wij willen graag dat onze lezers dat weten.

Een tijd van vreugde

Toen God het volk Israël opdroeg de jaarlijkse feestdagen in acht te nemen, gaf Hij hun speciale aanwijzingen met betrekking tot de financiering ervan, zodat ieder gezin kon meedoen. Er waren zeven feestdagen in drie feestperiodes.

Lees de aanwijzingen van God: „Gij zult de gehele opbrengst van het zaad dat uit uw akker voortkomt, stipt vertienen, jaar op jaar. Gij zult voor het aangezicht van de Here, uw God, in de plaats die Hij verkiezen zal om zijn naam daar te doen wo-

Gods Kerk op het Loofhuttenfeest.

Van boven naar beneden, links: feestgangers in Biloxi (Miss.), kinderen op het Feest in China, teenagers bij de Niagara watervallen. Midden: Jekyll Island (Georgia), Naga City (Filippijnen), boottocht bij Wisconsin Dells. Rechts: op het strand in Norfolk (Virginia), Bermuda, het nederlandse koor.

te sparen en met zijn gezin feest te vieren.

En dat is precies wat God wil dat wij in deze tijd ook doen!

Lees verder in Deuteronomium 16:13-15 wat de aanwijzingen van God zijn: „Het loofhuttenfeest zult gij zeven dagen vieren, wanneer gij de opbrengst hebt ingezameld van uw dorsvloer en van uw perskuip. Gij zult u verheugen op uw feest, gij met uw zoon en uw dochter, uw dienstknecht en uw dienstmaagd, met de Leviet, de vreemdeling, de wees en de weduwe, die binnen uw poorten wonen.

„Zeven dagen zult gij feest vieren ter ere van de Here, uw God, op de plaats die de Here verkiezen zal; want de Here, uw God, zal u zegenen in heel uw oogst en in al het werk uwer handen, zodat gij waarlijk vrolijk kunt zijn.”

Feesten tijdens het Oude Testament

Zoals wij zojuist gelezen hebben, moesten de Israëlieten in de Oudheid het feest vieren op de plaats die God voorschreef. In die tijd was dat Jeruzalem.

De gezinnen spaarden voor de feesten en degenen die in andere streken woonden, reisden naar Jeruzalem. In het voorjaar tijdens het Pascha, in de vroege zomer tijdens het Feest der Eerstelingen en in de herfst tijdens het Loofhuttenfeest kwamen in Jeruzalem gezinnen samen uit het gehele land.

Het grootste feest was het herfstfeest dat de Joden Succoth noemden. De Joodse historicus Josephus schrijft dat Jeruzalem in de tijd van Jezus tijdens de feestdagen driemaal zoveel mensen herbergde als normaal. Om gedurende de feestweek een verblijfplaats te hebben maakten de mensen op de platte daken van

nen, eten de tiende van uw koren, uw most en uw olie, en de eerstelingen van uw runderen en van uw kleinvee, opdat gij de Here, uw God, uw leven lang leert vrezen.

„Wanneer de weg voor u te lang zou zijn, zodat gij ze niet zoudt kunnen vervoeren, omdat de plaats die de Here, uw God, verkiezen zal om daar zijn naam te vestigen, te ver van u verwijderd is, wanneer de Here, uw God, u gezegend heeft — dan zult gij ze te gelde maken en dat geld bij u steken en naar de plaats gaan, die de Here, uw God, verkiezen zal, en gij zult dat geld besteden voor alles waarin gij lust hebt, voor runderen of kleinvee,

voor wijn of bedwelmende drank, of wat gij ook wenst, en gij zult daar voor het aangezicht van de Here, uw God, eten en u verheugen, gij met uw huisgezin” (Deut. 14:22-26).

Sommige christelijke geestelijken beweren dat het vieren van de feestdagen een vloek is, een juk van verplichtingen. Maar als wij de wet lezen die God aan Mozes geschonken heeft, lijkt het niet bepaald de bedoeling van God dat de feesten een juk van verplichtingen moesten worden. Het is duidelijk dat God Israël de feesten heeft gegeven als tijden van gezinsvreugde. Hij raadde ieder gezinshoofd aan voor de feestdagen

Jeruzalem hutten van palmladeren. 's Nachts sliepen de gezinnen daarin; overdag gingen zij naar de tempeldiensten en bezochten zij vrienden en verwanten.

Het was tijdens het Loofhuttenfeest dat Jozef en Maria in de dagen van de Romeinse belastingheffing naar Jeruzalem kwamen. In de herbergen was geen plaats meer, en zo gebeurde het dat, toen Maria moest bevallen, Jezus in een stal werd geboren en de eerste paar dagen in een

plaatsen vieren.

Velen hebben ten onrechte geconcludeerd dat de nieuwtestamentische Kerk de feestdagen niet in acht hoeft te nemen. Dit is een absoluut verkeerde conclusie. Ware christenen moeten ook tegenwoordig de feesten van God vieren — zij zijn voor eeuwig ingesteld.

Maar hoe moeten wij Gods feesten vieren?

In het Oude Testament waren offerriuelen een belangrijk onderdeel

Als men de zin van Gods heilige feesten niet begrijpt, begrijpt men evenmin wat de reden is voor het menselijk bestaan.

voederbak werd gelegd (Lukas 2:1-7).

Later, toen Jezus 12 jaar oud was, kwam Hij in de lente naar Jeruzalem voor het Paschafeest, zoals de gewoonte van het gezin was (vers 41). Hoewel hij pas 12 was, bracht de jonge Jezus zijn tijd door in de tempel, „te midden der leraren, terwijl Hij naar hen hoorde en hun vragen stelde” (vers 46).

Wij zien dus dat de feesten een tijd voor familie-activiteiten waren, en een tijd van het onderwezen worden in Gods levenswijze.

En tegenwoordig?

Tot aan Jezus' tijd werden de feesten in Jeruzalem gevierd. Dat was evenwel niet de enige plaats waar God zijn naam kon vestigen.

Later zei Jezus eens tot een Samaritaanse vrouw: „Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg [waar de Samaritanen hun godsdienst oefeningen hielden], noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden” (Joh. 4:21).

De tijd zou komen dat Jeruzalem niet de enige plaats zou zijn waar men God kon eren en zijn feesten kon vieren. De Kerk van het Nieuwe Testament zou groeien en zich over de gehele wereld verspreiden, en Gods feesten op andere

van het vieren van een heilige dag. Daar Christus echter het Paschalam was en de offers een symbool waren van zijn offer voor onze zonden, offeren wij tegenwoordig geen dieren meer.

De heilige dagen zelf echter symboliseerden niet het offer van Christus (behalve het Pascha, dat nu nog wordt gevierd ter herinnering aan zijn dood). De feesten beelden iets geheel anders uit: het plan van behoud dat God door middel van de mens op aarde ten uitvoer legt.

En dit is de belangrijkste reden om de feesten te vieren. Als men de zin van de heilige feesten niet begrijpt, begrijpt men evenmin wat de reden is voor het menselijk bestaan.

Een van de grootste vreugden

Het eerste en belangrijkste onderdeel van het in acht nemen van de feesten is het geestelijk inzicht in Gods plan. Gods dienaren geven diepgaande preken vol begrip en inspiratie om Gods mensen blijvend te motiveren voor de hoge roeping die zij hebben in Jezus Christus.

Maar wij hebben tevens gezien dat God de feestdagen heeft bestemd als tijden om samen te zijn met het gezin — tijden van plezier en ontspanning. Zo moeten ze in deze tijd ook worden gevierd.

God heeft laten zien dat zijn feesten moeten worden gevierd op de plaats waar Hij zijn naam vestigt (Deut. 14:23-24). In deze tijd leidt God zijn Kerk naar de mooiste educatieve centra en conferentie-oorden in de wereld.

In een dergelijke omgeving kunnen Gods mensen vrij zijn van hun dagelijkse leven en werk. Duizenden kunnen zich daar verzamelen om inspirerende preken te beluisteren en in de vrije tijd interessante en culturele plaatsen te bezichtigen of andere ontspannende activiteiten te verrichten.

Satan de duivel heeft geprobeerd Gods feesten te vervangen door een heel systeem van heidense festiviteiten die christelijk worden genoemd.

Tijdens de feesten van Satan komen er echter meer dodelijke verkeersongevallen, moorden, zelfmoorden, ziekte en ellende voor dan in andere tijden van het jaar. Ook is er meer misdaad en dronkenschap en maken de mensen meer schulden.

Als iemand vandaag besluit niet deze heidense feestdagen te vieren, maar de heilige dagen in acht te nemen die God gebiedt, wordt men als vreemd en misschien wel een beetje gek beschouwd.

Als iemand echter in geloof, vastbesloten om God te gehoorzamen, is begonnen Gods feestdagen te vieren en voor deze prachtige gelegenheden een tiende van al zijn inkomsten te sparen, zal hij zich afvragen hoe hij het ooit zonder deze heilige dagen heeft kunnen stellen.

Ieder jaar groeien wij in geestelijk inzicht en profiteren van de educatieve aspecten van het reizen naar, van en tijdens het Loofhuttenfeest.

Niemand zal mij ooit kunnen wijsmaken dat Gods feesten een juk van verplichtingen zijn.

Onder onze nieuwe lezers zijn er misschien velen die, voordat zij dit nummer van HET GOEDE NIEUWS lezen, niet veel wisten over deze heilige dagen. Wij hebben geprobeerd het plan en het doel van God duidelijk te maken zoals die in de heilige dagen tot uitdrukking komen.

Het vieren van de heilige dagen is een van de grootste vreugden in het leven. Wilt u meer weten over deze feesten en hun betekenis, schrijf dan om ons gratis boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* □

SALOMO'S GROOTSHEID

Een type van Gods Koninkrijk

Israëls Gouden Eeuw geeft ons een glimp van de vrede en welvaart in het duizendjarige rijk van Jezus Christus.

Ricky L. Sherrod

Iedereen houdt van verhalen waarin iemand die arm is rijk wordt.

Dit gebeurde ongeveer 3000 jaar geleden met een heel volk, toen Israël in het Nabije Oosten een leidende rol ging spelen.

Vijf eeuwen daarvoor bevond dit kleine volk zich nog in ballingschap in Egypte. Maar in de tijd van koning Salomo — de wijste, rijkste en meest geëerde monarch aller tijden — strekte Israëls grondgebied zich uit van Egypte in het westen tot de rivier de Eufraat in het oosten (2 Kron. 9:26) en van Hamath in het noorden tot Ezeon-Geber, aan de Golf van Akaba, in het zuiden (2 Kron. 8:4; 1 Kon. 9:26).

De eens machtige koninkrijken der Egyptenaren en der Hethieten waren in verval geraakt, en Babylon moest haar militaire, politieke en economische macht, die haar vier eeuwen later tot het eerste wereldrijk zouden maken, nog volledig ontwikkelen. De tijd was rijp voor de opkomst en Gouden Eeuw van Israël.

Voor een korte, maar glorieuze periode was Israël de onbetwiste meester van het Nabije Oosten. Maar waarom Israël? En waarom onder de heerschappij van Salomo?

Nu het Loofhuttenfeest nadert, kan het leerzaam zijn om eens te

kijken naar het Israël van Salomo. De regeerperiode van Salomo is een voorafschaduwing van de tijd waarin Jezus Christus naar de aarde terugkeert om het Koninkrijk van God te vestigen, en gunt ons een blik op de levensomstandigheden die wij in de wereld van morgen kunnen verwachten.

Een tijd van vrede

De regeerperiode van Salomo was een oase van vrede in Israëls lange geschiedenis vol oorlogen met vijanden uit het gehele Nabije Oosten.

Vanaf zijn komst in het beloofde land had het volk Israël tegenstand ondervonden. Omdat zij God niet in alles (en soms helemaal niet) gehoorzaamden, stond God toe dat de Israëlieten vaak werden aangevallen en soms zelfs vazallen van vijandige buurlanden werden.

Pas tijdens het bewind van koning David, Salomo's vader, slaagde Israël erin de meeste van de heidense buurvölkeren uit te roeien of te onderwerpen. David maakte de weg vrij voor zijn zoon door Israëls vijanden te vernietigen en de niet-Israëlieten die

nog in het gebied woonden, schatplichtig te maken.

Daar David een man naar Gods hart was, verleende God hem de kracht de vijanden van Israël te overwinnen. Aan het einde van Davids bewind had God hem „aan alle zijden van al zijn vijanden rust gegeven” (2 Sam. 7:1, 9, 11).

Toen Salomo zijn vader opvolgde had hij „vrede rondom aan alle zijden” (1 Kon. 4:24) en „rust allerwegen” (1 Kon. 5:4). Door een zorgvuldige planning gaf God op het juiste tijdstip „zijn volk Israël rust... volgens alles wat Hij gesproken heeft” (1 Kon. 8:56).

Bij God hebben namen altijd een bijzondere betekenis. Gods dienstknecht David noemde zijn zoon *Sjedomoh* of *Salomo*, een hebreuws woord dat 'vreedzaam' of 'vredig' betekent en is afgeleid van het hebreeuwse woord voor 'vrede', *Sjalom*.

In zijn plan van behoud voor de mensheid heeft God voorzien in een periode waarin er voor eens en altijd vrede zal heersen, en drieduizend jaar geleden maakte Hij gebruik van een man wiens naam 'vredig' betekende om over Israël te regeren.

De regering van Salomo is een beeld of type, zij het op kleine schaal, van de wereldvrede die zal bestaan in het duizendjarige rijk van Jezus Christus.

Wereldvrede op komst

Zoals David de weg vrijmaakte voor Salomo's vreedzame heerschappij door de vijanden die Israël omringden te overwinnen, zo maakt Jezus de weg vrij voor zijn terugkeer en de totstandkoming van wereldvrede door het kiezen en opleiden van zijn geestelijke volk, de Kerk van God, en daarmee te werken. God leidt christelijke strijders op (Filipp. 2:25) die in staat zijn Satan, de samenleving van Satan en hun eigen vleeselijke aard te overwinnen.

Een van de belangrijkste dingen die zij moeten leren is te leven volgens de weg van vrede.

De vrede die tijdens het duizend-

jarige bewind van Jezus zal bestaan, vormt een centraal onderdeel van de evangelieboodschap die de Kerk van God in deze eindtijd aan de wereld bekendmaakt (Ef. 2:17).

Wanneer Jezus Christus terugkomt, beschikt Hij over een volledige staf van ervaren en bekwame medewerkers (Openb. 1:6; 5:10) die hebben geleerd de principes van leven in vrede toe te passen en die zich hebben gekwalificeerd om Hem bij de uitvoering van Gods regering in de gehele wereld te assisteren (Openb. 20:4).

Als vertegenwoordigers van het hoofdkwartier van Gods regering in Jeruzalem, de „stad van de vrede” („-zalem” komt ook van *sjalom*), zullen de geestelijk geboren leden van Gods Gezin de volkeren leren in vrede met elkaar te leven (Jes. 2:3).

Naarmate de kennis van Gods vreedzame levenswijze zich geleidelijk over de aardbol verspreidt (Jes. 11:9), zullen deze volkeren „hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jes. 2:4).

Zoals Salomo's naam „vredig” betekent, zo zal een van de titels van Jezus Christus in het Millennium „Vredevorst” zijn (Jes. 9:5). Hij zal de menselijke aangelegenheden zó besturen, dat de mensheid eindelijk de lang ontbeerde vrede krijgt opgeleed. Doordat het land onder Salomo

vrij was van de verwarring en ontregeling door oorlog, was er niet alleen vrede, maar ook welvaart. Onder zijn leiding bouwde Israël een bloeiend en winstgevend rijk op.

Israëls grote welvaart

De grootsheid en omvang van de dagelijkse provisie van de koning geven op zich al een idee van de enorme produktiviteit die Israël in die dagen kende (1 Kon. 4:22-23). De Joodse historicus Josephus schrijft over „een wonderbaarlijke opbrengst toen zij [de Israëlieten] zich toelegden op landbouw en veeteelt” (*Antiquities of the Jews*, VIII, ii, 3).

Het feit dat de Israëlieten „gerust woonden, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom” laat zien dat niet alleen het koninklijk hof en de aristocratische kringen van de overvloed profiteerden, maar ook de gewone mensen (1 Kon. 4:25).

De schrijver van 1 Koningen beschrijft het Israël van die dagen „als het zand aan de zee in menigte; zij aten en dronken en waren blijde” (vers 20).

Ook in commercieel opzicht had Salomo voorspoed. Door de domesticatie van de kameel in de 11e eeuw v.Chr. nam de handel per karavaan enorm toe. Deze karavanen reisden dwars door de gebieden van Salomo. Israël verdiende veel aan de handelaren die door het land wilden trekken (1 Kon. 10:15; 2 Kron. 9:14). Ook

trad Salomo als tussenpersoon op bij de verkoop van Egyptische wagens en paarden aan andere volken (1 Kon. 10:28-29).

Archeologen hebben overblijfselen gevonden van smelterijen, ovens, smeltkroezen en raffinaderijen in het zuidelijke Ezeon-Geber. Salomo gaf ook de aanzet tot overzeese handel, die de Israëlitische schepen naar alle uithoeken van de wereld voerde, waarna ze terugkeerden met goud, zilver, ivoor, apen en pauwen (vers 22).

Het succes van de agrarische en commerciële ondernemingen van het koninkrijk bracht een ongekende welvaart en rijkdom. Salomo „maakte het zilver in Jeruzalem overvloedig als stenen, en de ceders als moerbeivijgen die in menigte in de Laagte groeien” (vers 27).

Josephus schrijft over Salomo's elitegroep ruiters die uit de meest atletische jongemannen van het volk werden gekozen. Deze mannen bereiden wellicht de beste paarden in het Nabije Oosten en droegen kostbare purperen kleding uit Tyrus. „Iedere dag werd er goudstof op hun haar gestrooid, zodat hun hoofd glinsterde

door de weerkaatsing van de zonnestralen in het goud” (*Ibid.*, vii, 3).

De welvaart in het Millennium

De welvaart en overvloed van het koninkrijk van Salomo waren slechts een type van iets nog veel groters. Als Gods regering universeel wordt, zal de wereld een welvaart kennen die zelfs in de rijke landen van tegenwoordig nauwelijks is voor te stellen.

Let op de volgende beloften: in het Millennium zal „de ploeger zich [aansluiten] bij de maaier en de druiventreder bij hem die zaad strooit” (Amos 9:13-14). Voor hen die bereid zijn zich te onderwerpen aan God (Mal. 3:10-11) zal de produktie van graan, fruit en vee (Jes. 35:1-2; Ezech. 36:11; Joël 2:19) worden opgevoerd door goede weersomstandigheden (Jes. 30:23-24; Ezech. 34:26; Joël 2:23) en de irrigatie van woestijngebieden (Jes. 35:6-7).

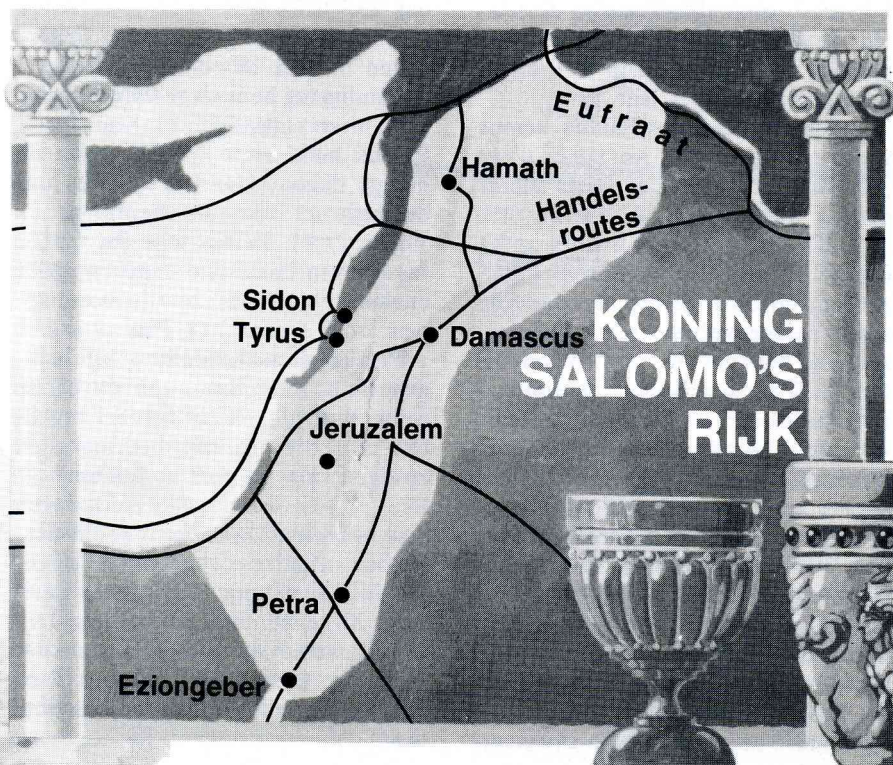
Het is belangwekkend dat in Micha 4:4, dat over Gods Koninkrijk gaat, dezelfde woorden worden gebruikt als in 1 Koningen 4:25, dat over de heerschappij van Salomo

gaat. In de wereld van morgen zullen de mensen in hun eigen levensbehoeften kunnen voorzien. Evenals in de dagen van Salomo zal de bevolking van Israël groeien; de mensen zullen gelukkig zijn en wonen in een prachtig, produktief land en in aantrekkelijke huizen (vergelijk Ezech. 36:9-11 met 1 Kon. 4:20). De steden van de toekomst zullen, evenals de steden die eeuwen geleden door Salomo werden gebouwd, bloeien en welvarend zijn (vergelijk 1 Kon. 9:15-19, 24 met Jes. 58:12).

In het Millennium zullen vrede en welvaart evenwel niet beperkt blijven tot het Midden-Oosten. De gehele wereld zal worden hersteld! Er zal een eind komen aan misdaad, verval, armoede, verdriet en wanhoop.

Joël gaf de volgende hoopgevende beschrijving van de toekomst: „Te dien dage zal het geschieden, dat de bergen van jonge wijn zullen druipen en de heuvelen van melk zullen vloeien en alle beken van Juda van water zullen stromen; een bron zal ontspringen uit het huis des Heren” (Joël 3:18).

Dit is de glorieuze toekomst waarnaar ware christenen uitzien. Dit is de prachtige wereld van morgen die wordt uitgebeeld door Gods Loofhuttenfeest. Als wij het bijbelverslag over de regering van Salomo lezen, werpen wij een blik in de toekomst, op de ware vrede en welvaart die deze zieke, treurige wereld zullen vernieuwen. □

Heilige dagen

(Vervolg van pagina 7)

monie met de beweegarve rechtstreeks verband tussen Pinksteren en de Dagen der Ongezuurde Broden. Het is dan ook veelzeggend dat in het boek Handelingen duidelijk is vastgelegd dat de vroege Kerk de Dagen der Ongezuurde Broden vierde.

„Nu waren het de dagen der ongezuurde broden” (Hand. 12:3).

„Maar wij voeren na de dagen der ongezuurde broden van Filippi af” (Hand. 20:6).

Het duidelijkste bewijs dat de vroege Kerk het Pascha en de Dagen der Ongezuurde Broden onderhield is evenwel in de eerder aangehaalde eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs te vinden.

Paulus vermaant de Korinthiërs om hun geestelijke oppervlakkigheid als hij schrijft: „Uw roem deugt niet. Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het hele deeg zuur maakt?” (1 Kor. 5:6.)

Iedere Jood zou deze verwijzing naar zuurdeeg hebben begrepen. Tenslotte hielden zij zich zeven dagen lang aan het gebod geen brood met zuurdeeg te eten (Ex. 13:6). Maar de Korinthische kerk was voornamelijk een „heidense” kerk, gesticht door „de apostel der heidenen” zelf (Rom. 11:13).

Paulus vermaant deze griekse bekeerlingen: „Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn” (1 Kor. 5:7). Deze beeldspraak is eenvoudig te begrijpen voor wie de Dagen der Ongezuurde Broden onderhoudt: „Gij zijt immers ongezuurd.”

Paulus legt uit dat de Korinthiërs weliswaar hun huizen van zuurdeeg hadden ontdaan, maar dat zij ook zichzelf van het geestelijke zuurdeeg — de zonde — moesten reinigen.

Christus onderhield en was het Pascha

Paulus gaat verder: „Want ook ons [pascha] is geslacht: Christus.” Inderdaad, dezelfde Christus die het Pascha hield, werd het volmaakte pascha, „het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt” (Joh. 1:29).

„Laten wij derhalve [het] feest vieren,” gebiedt Paulus in 1 Ko-

rinthe 5:8, „niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid.”

Laten wij dus het feest der ongezuurde broden vieren, zei de apostel der heidenen tot zijn heidense bekeerlingen. Kan het duidelijker?

In tegenstelling hiermee kan het belijdende christendom niet één duidelijke bijbeltekst aanwijzen waarin een gebod met betrekking tot Kerstmis, Pasen of de vasten is te vinden. (Informatie over de ware oorsprong van deze feesten is te vinden in onze gratis boekjes *De ware achtergrond van kerstmis* en *De ware achtergrond van Pasen*, die u bij ons kunt aanvragen.)

In 1 Korinthe 11:23-26 geeft Paulus een beknopt overzicht van de Pascha-dienst, waaruit blijkt dat de dood van Christus 's avonds moet worden herdacht, „toen het uur aanbroken was”, zoals in Lukas 22:14 is te vinden. Waarom houden belijdende christenen dan een ceremonie met brood en wijn op zondagmorgen in plaats van „in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd” (1 Kor. 11:23)?

De herfstfeesten werden ook gehouden

In Handelingen 18:21 schrijft Lukas dat Paulus zegt: „Ik moet ganselelijk het toekomstige feest te Jeruzalem houden” (*Statenvert.*). Paulus doelde waarschijnlijk op het Loofhuttenfeest van het jaar 52.

Lukas vermeldt ook Paulus' kennis van een andere heilige dag: „... daar ook de vasten reeds achter de rug was” (Hand. 27:9).

Zelfs onwrikbare protestantse commentatoren als *Jamieson, Fausset and Brown* geven toe dat „de vasten” hier verwijst naar de Verzoendag die voor het eerst in Leviticus 23:27 werd geboden. Tenslotte is het Paulus die de diepste betekenis van de Verzoendag verklaart. Zie Hebreëen hoofdstuk 9.

Ook het enige in Leviticus 23 vermelde feest dat niet uitdrukkelijk in het Nieuwe Testament wordt genoemd, de Bazuinendag (Lev. 23:24-25), komt indirect ter sprake in Kolossenzen 2:16, waar Paulus de niet-joodse christenen aanspoort geen acht te slaan op tegenstanders die hen van wangedrag op „een

feestdag, nieuwe maan of sabbat” beschuldigen.

De belangrijkste „nieuwe maan” van de Joodse kalender was de eerste van Tisjri, het begin van het Joodse burgerlijk jaar, tegenwoordig bekend als het Joodse Nieuwjaar (Ps. 81:4). Deze nieuwe maan was en is nog steeds de sleutel voor de tijdrekening in het judaïsme.

Zou de nieuwe maan van Tisjri fout worden waargenomen of geneeerd, dan zouden ook de andere heilige dagen op de verkeerde tijdstippen vallen. De Bazuinendag was zo'n belangrijk en onmiskenbaar onderdeel van de kalender — onderdeel van de aan de Joden toevertrouwde „woorden Gods” (Rom. 3:2) — dat het de spil was voor de andere feestdagen.

Hoe zou de vroege Kerk dit feest hebben kunnen overslaan? Alle andere werden in ere gehouden!

Ook nu van kracht

De Kerk van God hoeft zich duidelijk niet te verontschuldigen voor zogenaamd Joodse feesten. Het bewijsmateriaal is eensluidend. De evangeliën, het boek Handelingen (de voornaamste geïnspireerde bron voor de vroege kerkgeschiedenis) en de brieven — de grondslag van de Kerk van God — wijzen ons steeds weer op de heilige dagen uit Leviticus 23.

Christus was gewoon de heilige dagen in acht te nemen (Joh. 5:1), en Paulus zei hem na te volgen, zoals hij Christus navolde (1 Kor. 11:1). Paulus hield zich kennelijk aan de heilige dagen (Hand. 24:14) en onderwees ze aan de heidenen (1 Thess. 2:14). Petrus wist dat Christus het voorbeeld had gegeven opdat de Kerk van God „in zijn voetstappen [zou] treden” (1 Petr. 2:21).

Petrus veroordeelde de schijnheiligen binnen de Kerk van de eerste eeuw, die zichzelf tot verderf brachten en „die in hun bedriegerijen zwelgen, als zij met u feesten” (2 Petr. 2:13). Met welke feestdagen zijn Petrus, Jakobus, Johannes, Paulus, Andreas en Judas opgegroeid? Geen andere dan de in Leviticus 23 genoemde (2 Tim. 3:15-16).

Wij weten nu welke feesten dat zijn! De feesten die ook nu door Gods ware volk gevierd moeten worden! □

„De laatste dag,

Oom Earl? Hij was een van de geweldigste mensen die men ooit zou willen leren kennen. Altijd joviaal en goedmoedig, altijd bereid zich tot het uiterste in te spannen om iedereen in nood te helpen. Hij was een harde werker, een werkelijke aanwinst voor zijn omgeving.

Maar oom Earl was geen christen.

Het verschijnsel dat honderden elkaar bestrijdende denominaties God zouden vertegenwoordigen, trok hem niet aan. Hij stierf dan ook zonder ooit „Christus te hebben aanvaard”.

U kent vast wel één of misschien wel meerdere personen zoals oom Earl. Naar gangbare maatstaven gerekend zijn het „goede” mensen. Maar zij maken er geen aanspraak op christen te zijn. Wat gebeurt er nu precies met hen na hun dood?

Zal God hen in een eeuwigbrandende hel werpen en hen eeuwig straffen alleen omdat zij ontgoocheld werden door wat de wereld christendom noemt?

En hoe staat het met degenen die in Ethiopië de hongerdood zullen sterven? Velen van hen hebben nooit de naam van Jezus Christus ook maar gehoord. Zijn zij voor eeuwig verloren?

Bedenk, voordat u antwoordt, dat de Bijbel zegt dat er geen andere deur toegang geeft tot Gods Koninkrijk dan Jezus (Joh. 10:1-12). „En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden wor-

de GROTE dag”

*Zo noemt de Bijbel hem.
Hij vertegenwoordigt een
van de belangrijkste fasen in
Gods plan voor de mensheid.
En toch hebben de meeste
mensen er nooit
van gehoord.*

Clayton D. Steep

den” (Hand. 4:12).

Gods plan gedwarsboomd?

Waar plaatst dat de miljarden mensen die door de eeuwen heen leefden en stierven zonder christen te worden, onder wie velen die zelfs de enige naam niet hebben gehoord waardoor zij behouden moeten worden? Zij vormen de meerderheid der mensen.

De Bijbel spreekt echter in termen van behoud van de meerderheid der mensen: „Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld [niet slechts een klein deel daarvan — de wereld als geheel — op zijn minst het grootste deel] door

Hem behouden worde” (Joh. 3:17).

God wil niet „dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (2 Petr. 3:9).

Kijk eens naar de oude Israëlieten. Als u de Bijbel maar een beetje gelezen hebt, bent u ervan op de hoogte dat God Israël koos om Hem te vertegenwoordigen en een voorbeeld van rechtvaardigheid te zijn voor alle andere volken op aarde. Maar de Israëlieten, op enkele uitzonderingen na, rebelleerden tegen God, verwierpen zijn levenswijze en weigerden, door de eeuwen heen, zich aan Hem te onderwerpen.

Maar dat is niet het einde van het verhaal. Terwijl veel theologen u zouden vertellen dat al die Israëlieten voor eeuwig verdoemd zijn, schreef de apostel Paulus dat „gans Israël behouden [zal] worden” (Rom. 11:26).

Ja, *heel* Israël — de overgrote meerderheid der Israëlieten — zal behouden worden.

Kan God zijn doel bereiken? Is Hij machtig genoeg om de wereld te redden?

Jezus zei: „Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden” (Matth. 7:13-14).

Waarom zei Jezus dat? Is Satan zo slim en machtig dat hij in staat is Gods plan te dwarsbomen door te zorgen dat de meerderheid der mensen voor eeuwig verloren gaat? Dit zijn vragen die de meeste theologen maar liever geheel uit de weg gaan. Zij hebben daarop geen passende

antwoorden. Toch is een verklaring beslist noodzakelijk.

Als men behouden kan worden zonder het offer van Christus te aanvaarden, welke waarde of welk nut heeft zijn offer dan? Is het daarentegen noodzakelijk dat men christen is om behouden te worden, zoals de Bijbel zegt, dan zijn de meeste mensen die ooit geleefd hebben verloren en wordt Gods plan beslist verre van een groot succes.

zen dat Hij de Messias was. De apostel Johannes openbaarde het waarom: „En hoewel Hij zoveel tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem... Hierom konden zij niet geloven, omdat... Hij [God] heeft hun ogen verblind en hun hart verhard” (Joh. 12:37-40).

God kan de menselijke natuur of Satan zelf gebruiken om deze verblindings tot stand te brengen (2 Kor. 4:4), maar God is duidelijk degene

mensheid in een laatste oorlog op de rand van zelfvernietiging staat, zal God rechtstreeks ingrijpen in het menselijk gebeuren.

God behandelt de gehele mensheid op dezelfde manier als de oude Israëlieten die tegen Hem in opstand kwamen, want „God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten”. Waarom? Niet om hen allen te veroordelen, maar „om Zich over hen allen te ontfermen” (Rom. 11:32).

Wanneer? Wanneer zal God zich over al die duizenden miljoenen verblinde mensen ontfermen? Wanneer zal Hij zich ontfermen over de ellendige inwoners van Sodom en Gomorra? Wanneer zal God zich ontfermen over de misleide menigten die leefden in de tijd van het Babylonische Rijk, het Romeinse Rijk, de Middeleeuwen of die nu leven?

Wanneer zal God zich ontfermen over al degenen die hun korte levensperiode op deze aarde hebben besteed aan het doen van wat goed leek in hun eigen ogen (Spr. 14:12)?

Wanneer zal God zich ontfermen over oom Earl?

Wanneer zal God zich over de miljarden mensen ontfermen die steeds verblind zijn geweest? Gods heilige dagen geven het antwoord.

De meesten zijn nu verblind

Het traditionele christendom neemt aan dat God verwoed bezig is de mensheid nu te redden. Niets is minder waar, hoe verrassend dat ook mag schijnen!

Merk op wat Jezus verklaarde toen zijn discipelen Hem vroegen waarom Hij tot de menigte zo vaak in gelijkenissen sprak: „U is gegeven het geheimenis van het Koninkrijk Gods, maar tot hen, die buiten staan [de grote meerderheid der mensen], komt alles in gelijkenissen” (Markus 4:11).

Waarom? Om Jezus' onderricht begrijpelijker te maken voor alle mensen, opdat zij zich zouden bekeren? Nee! Juist om het tegendeel: om de waarheid moeilijk toegankelijk te maken en de grote massa van bekeerling af te houden.

Jezus sprak in gelijkenissen opdat „zij ziende zien en niet bemerken, en horende horen en niet verstaan, opdat zij zich niet bekeren en hun vergeven worde” (vers 12).

Hebt u u ooit afgevraagd waarom Jezus, hoewel Hij God in het vlees was, door de grote massa verworpen werd en maar weinig meer dan 100 volgelingen had aan het einde van zijn dienaarschap? En nog wel ondanks de wonderen en andere bewij-

die de leiding heeft, en verantwoordelijkheid draagt voor het toelaten ervan.

Het begon allemaal met Adam en Eva. Zij kozen de weg van ongehoorzaamheid aan God en zijn heilige wetten. Sindsdien is de mensheid al bijna 6000 jaar afgesneden van haar Schepper en verblind voor de grote geestelijke waarheden. Nadere informatie hierover vindt u in ons boekje *Een wereld in gijzeling*, dat op aanvraag gratis verkrijgbaar is.

De enige uitzondering op deze geestelijke blindheid vormen de weinige mensen die God door de eeuwen heen roept en van wie Hij de ogen opent (Joh. 6:44). Het is de kleine groep mensen, de „weinigens” die de rechte, smalle weg volgen die naar het eeuwige leven leidt.

De overige mensen — de duizenden miljoenen — krijgen de gelegenheid te doen wat juist schijnt in hun eigen ogen, de gelegenheid hun eigen regeringen te vormen, in hun eigen oorlogen te strijden en te sterven, toestanden van ellende, lijden en vreugdeloosheid te scheppen — kortom, van alles een janboel te maken totdat zij terdege en zeker weten dat ongehoorzaamheid aan Gods geboden nimmer loont.

En precies op het moment dat de

Geopenbaard door de heilige dagen

Het antwoord wordt geopenbaard door de heilige dagen die God aan zijn Kerk gegeven heeft. Ze herinneren aan de belangrijkste fasen van het plan dat Hij op aarde verwezenlijkt.

U vindt deze heilige dagen in chronologische volgorde in Leviticus 23, maar ze worden door de hele Bijbel heen vele malen genoemd. De wereld, met inbegrip van het traditionele christendom, neemt Gods heilige dagen — zijn feesten — niet in acht en begrijpt daarom niet hoe God bezig is zijn plan uit te werken.

Wij naderen nu het seizoen van de vier laatste feesten van dit jaar, volgens Gods heilige kalender. Het zijn: het Bazuinenfeest (Lev. 23:23-25), de Verzoendag (vers 26-32), het Loofhuttenfeest (vers 33-38) en een laatste feest, in Johannes 7:37 „de laatste, de grote dag” genoemd (Lev. 23:36). Wat beelden deze feesten uit? De reeks toekomstige gebeurtenissen, geschetst in de bijbelse profetieën, met name in het boek Openbaring, openbaart ons dat. Ons gratis boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* gaat hier dieper op in.

Hier volgt in het kort wat deze dagen betekenen:

Het Bazuinfeest beeldt Gods rechtstreekse ingreep in het wereldgebeuren uit. Deze zal worden aangekondigd door het bazuingeschal van engelen (Openb. 8 en 9). Wanneer de laatste bazuin schalt, zal Christus op aarde weerkeren en zal het betrekkelijk kleine aantal heiligen uit de hele geschiedenis tot leven worden gewekt (Openb. 11:15-18; 1 Thess. 4:16-17).

De Verzoendag beeldt de verzoening van de mensheid met God uit. Satan, de bewerker van zonde, zal 1000 jaar gebonden worden in een „bodemloze put” of „afgrond” (Openb. 20:1-3).

Deze 1000 jaar, algemeen bekend als het „Millennium”, een tijd van geluk onder Gods regering, wordt uitgebeeld door het zeven dagen durende Loofhuttenfeest (vers 6). Alle mensen op aarde zullen 1000 jaar lang Gods waarheid leren kennen. Deze zal hun onderwezen worden. Zij zullen ernaar leven. Wereldvrede en welvaart zullen het resultaat zijn.

En wat weten wij van het laatste Feest, dat „de laatste, de grote dag”, of eenvoudig de „Laatste Grote Dag” wordt genoemd?

De tweede opstanding

Gods plan eindigt niet met het Millennium. God zij daarvoor dank!

Was dit wel het geval, dan zou de kleine groep mensen die God tijdens de 6000 jaar van menselijk bestuur bekeerde, inderdaad in Gods Koninkrijk zijn. En ook de enorme mensenoogst van degenen die tijdens Christus' regering in het Millennium bekeerd worden, zou in Gods Koninkrijk zijn.

Maar het merendeel van de mensen die ooit geleefd hebben — de duizenden miljoenen mensen die sinds de tijd van Adam verblind werden en geen kans op behoud hadden — zou buitengesloten zijn, zou achterblijven in de koude stilte van het graf. Voor hen zou de dood inderdaad uiteindelijk overwinnen.

Maar dat is niet de manier waarop God het gepland heeft, en het is niet de manier waarop het gebeuren zal.

Na de 1000 jaar zullen „de overige doden” (vers 5) — de duizenden miljoenen mensen — opnieuw leven. Zij zullen tot leven

worden gewekt. „Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen [let wel — allen!] levend gemaakt worden” (1 Kor. 15:22).

Dat is geweldig nieuws! Deze opmerkelijke gebeurtenis wordt beschreven in Openbaring 20:11-13.

Johannes zag in een visioen God op zijn troon. „En”, zo schreef hij, „ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande [in een opstanding] voor de troon, en er werden boeken [Grieks *biblia*, wat wij de Bijbel noemen] geopend [deze waren niet langer verzegeld en toegesloten voor het verstand van deze menigten]. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens [zij krijgen allen de gelegenheid om het eeuwige leven te ontvangen].”

Deze tweede opstanding is voor deze menigten niet een „tweede kans” op behoud. Zij hebben geen eerdere kans gehad. Het is de eerste (en enige) kans die deze mensen zullen krijgen om de levenswijze van God te leren kennen en zijn heilige Geest te ontvangen.

krijgen om te leren naar Gods wetten te leven.

Een opwindende tijd

Wat een geweldige gebeurtenis zal deze climax in Gods plan voor de mensen zijn!

Vele miljoenen mensen zullen weer tot leven worden gebracht. Het zal hun slechts een ogenblik geleden lijken dat zij stierven, hoewel er wellicht duizenden jaren voorbijgegaan zijn. Sommigen stierven in oorlogen, anderen stierven door ziekte, weer anderen werden vermoord, pleegden zelfmoord, stierven door een ongeluk of in concentratiekampen.

Plotseling zullen zij allen daar zijn, weer levend, staande voor de leden van Gods Gezin, een enorme gevarieerdheid aan culturen, talen en achtergronden.

Degenen die hun leven lang blind of verlamd waren, zullen voor het eerst kunnen zien en lopen. Degenen die in slavernij stierven zullen vrij zijn. Hoe verrast zullen zij zijn, wanneer zij beseffen wat er gebeurd is. Al deze miljoenen mensen zullen

---

De tweede opstanding is voor de meeste mensen de eerste (en enige) kans om Gods levenswijze te begrijpen.

En hij vervolgde: „En de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.”

Zij worden „geoordeeld” — niet „veroordeeld” — „geoordeeld”. Dit „oordelen” bestrijkt een tijdsbestek waarbinnen aan deze mensen Gods waarheid wordt geopenbaard.

Hebreeën 9:27 zegt duidelijk dat „het de mensen [de mensen in het algemeen] beschikt is, éénmaal te sterven en daarna [nadat zij gestorven en in een opstanding weer tot leven gebracht zijn] het oordeel.” Jesaja 65:20-25 geeft aan dat van babies tot bejaarden toe, iedereen die tot deze periode van oordeel wordt opgewekt 100 jaar toegemeten zal

georganiseerd worden en onderwezen worden in Gods levenswijze. Het zal een vreugdevolle, bedrijvige tijd zijn.

Nadat dit oordeel heeft plaatsgehad, zal een kleine groep mensen, die de waarheid wel gezien en gekend heeft, maar die opzettelijk zal hebben verworpen, worden vernietigd in de „poel des vuurs” (Matth. 25:41). Maar de grote meerderheid der mensen zal zich voegen bij degenen die reeds in Gods Koninkrijk zijn.

Zij zullen delen in de grootse plannen die God in petto heeft voor de rest van de eeuwigheid, dank zij de genade die God over hen heeft uitgestort op „de laatste dag, de grote dag”! □

De reis erheen

„Zijn we er nu bijna?”
Nee hè, denk ik bij mezelf. Wij zijn net anderhalf uur geleden op weg gegaan naar het jaarlijkse Loofhuttenfeest, en Amber, mijn 9-jarige dochtertje, begint nu al te vragen of wij er nog niet zijn.

„Nee kind,” zeg ik, „blijf jij nu maar rustig met de andere twee meisjes achterin zitten. Mama en ik willen er ook vlug zijn. Maar het is een lange reis, dus wees geduldig.”

„Nou schat,” komt mijn vrouw Arlene tussenbeide, „je moet niet zo streng doen tegen de meisjes. Ze zijn alleen maar opgewonden omdat het Loofhuttenfeest is.”

„Dat weet ik wel”, is mijn antwoord.

En ik denk bij mezelf dat ik werkelijk meer geduld zou moeten hebben. Ik kan het de kinderen niet kwalijk nemen. Het Loofhuttenfeest is ook zo'n spannende gebeurtenis.

Onze geestelijke reis

Het Loofhuttenfeest is een van de zeven jaarlijkse feesten die God ons in de Bijbel opdraagt te vieren. Het is een beeld van de duizendjarige heerschappij van Jezus Christus op deze aarde, een fantastische tijd van overvloed — een geestelijk en materieel Utopia. God draagt ons op dit feest te vieren met een vreugdevolle houding zodat wij een voorproefje krijgen van die schitterende wereld van morgen.

Deze feestdagen zijn zo belangrijk dat Gods mensen er het hele jaar voor sparen om in deze periode genoeg geld te hebben. Als wij met het hele gezin gezellig ergens willen eten, doen wij dat en genieten ervan.

Mijn kinderen houden het Feest al sinds zij geboren zijn, zodat zij erg opgewonden raken als die dagen

weer naderbijkomen. En als wij op weg gaan naar de plaats waar het Feest wordt gehouden, worden zij ongeduldig.

Ik denk dat het met onze geestelijke reis naar Gods Koninkrijk net zo gaat. Soms willen wij dat het Koninkrijk van Christus nu meteen wordt gevestigd. Ik kan het de kinderen dus niet kwalijk nemen, maar . . .

„Schat,” zegt mijn vrouw, en haar stem onderbreekt mijn gedachten, „ik heb eens op de kaart gekeken, maar ik heb zo'n idee dat we verkeerd rijden.”

„Verkeerd rijden? Dat bestaat niet. Ik heb de hele weg op de bordes gelet, en ik weet zeker dat ik geen fout gemaakt heb”, zeg ik vol vertrouwen.

Toch zet ik de auto langs de kant en vouw de kaart open. Ondertussen vraag ik mij hardop af hoe die kaart onder de liefdevolle zorg van mijn vrouw zo snel gekreukt is. Zij vindt het niet leuk.

„Nou?” vraagt zij.

„Tja, schat, ik denk dat we verkeerd zitten”, geef ik toe.

En wij zijn inderdaad verkeerd gereden. Maar niet zo ver. Ik hoef alleen maar een kilometer of drie terug te gaan, waar ik rechtsaf ben geslagen in plaats van linksaf. Dan zijn wij weer op het juiste pad.

Terwijl ik de wagen keer, kan ik het niet laten deze rit naar het Feest te vergelijken met onze geestelijke reis door het leven naar Gods Koninkrijk. Een van de belangrijkste dingen op die reis is om onze zonden en fouten onder de ogen te zien —

dat wil zeggen, om op onze geestelijke kaart, de Bijbel, te kijken en na te gaan waar wij geestelijk verkeerd zijn gegaan — en om dan onze fouten toe te geven en om te keren. Soms lijkt het leven wel één opeenvolging van koerscorrecties.

Een leven van beproevingen

Maar net als mijn gedachten dat thema verder willen volgen, wordt de stilte weer verbroken — door mijzelf.

„Oh-oh”, kreun ik.

„Ik weet wat ik bedoel als ik oh-oh zeg,” zegt mijn vrouw, „maar wat bedoel jij ermee?”

„Ik bedoel, oh-oh, ik denk dat we een leuke band hebben. En als dat zo is, zitten we in de problemen, want de reserveband is leeg”,

zeg ik zuchtend.

De band is inderdaad lek, en wij zitten in de problemen. Een paar minuten lang ben ik ervan overtuigd dat dit het einde van ons reisje betekent. Wat moeten wij doen?

Een van de meisjes (ik heb er drie, in leeftijd variërend van 7 tot 13 jaar) stelt voor om te bidden. Dat doen wij. Een paar minuten later komt er „toevallig” een kraanwagen

voorbij. De chauffeur heeft een pomp bij zich. Hij blaast de reserveband op en zet hem er zelfs onder, bijna voor niets. Nogmaals gaan wij op weg, de crisis is voorbij. En ik overpeins hoe dom ik mij voelde — hoe vlug ik ontmoedigd werd door

is slechts een van de vele beproevingen die wij iedere dag in ons persoonlijke leven ondergaan op onze reis door deze wereld.

Inmiddels worden mijn overpeinzingen niet meer verstoord door stemmen. De stilte is zelfs irritant. Iedereen in de auto slaapt — behalve ik dan! Ik moet rijden.

Het ziet er naar uit dat ik al het werk moet verzetten, terwijl de anderen zomaar meerijden. Ik vraag mij af of zij dat wel waarderen.

Koers houden

Maar dan kom ik tot betere gedachten. De reden waarom zij slapen, is dat zij hun aandeel in het werk al hebben bijgedragen. Mijn vrouw heeft de kleren ingepakt. Crystal heeft het hok van de cavia

schoongemaakt en Domino (de cavia) naar de burens gebracht. Amber en Coral hebben samen de auto uitgeveegd. En zij hebben nog talloze andere voorbereidingen getroffen.

Zij zijn moe. Zij hebben hun aandeel bijgedragen. Dit, het rijden, is mijn bijdrage. En ik doe het graag. Want wij vormen een team, een gezin dat samen op weg is naar het Feest, evenals wij samen op weg zijn door het leven. Als echtgenoot en vader bepaal ik de koers. Zo moet het ook. Wij helpen elkaar.

Toch ben ik blij als mijn vrouw zich beweegt en wakker wordt. Ik verlang naar wat aanspraak.

„Uitgerust?” informeer ik.

„Nou”, zegt zij. „Heb ik lang geslapen?”

„Nogal”, zeg ik. „Schat,” ga ik verder, „zou je me een plezier willen doen? Kijk eens even op de kaart.”

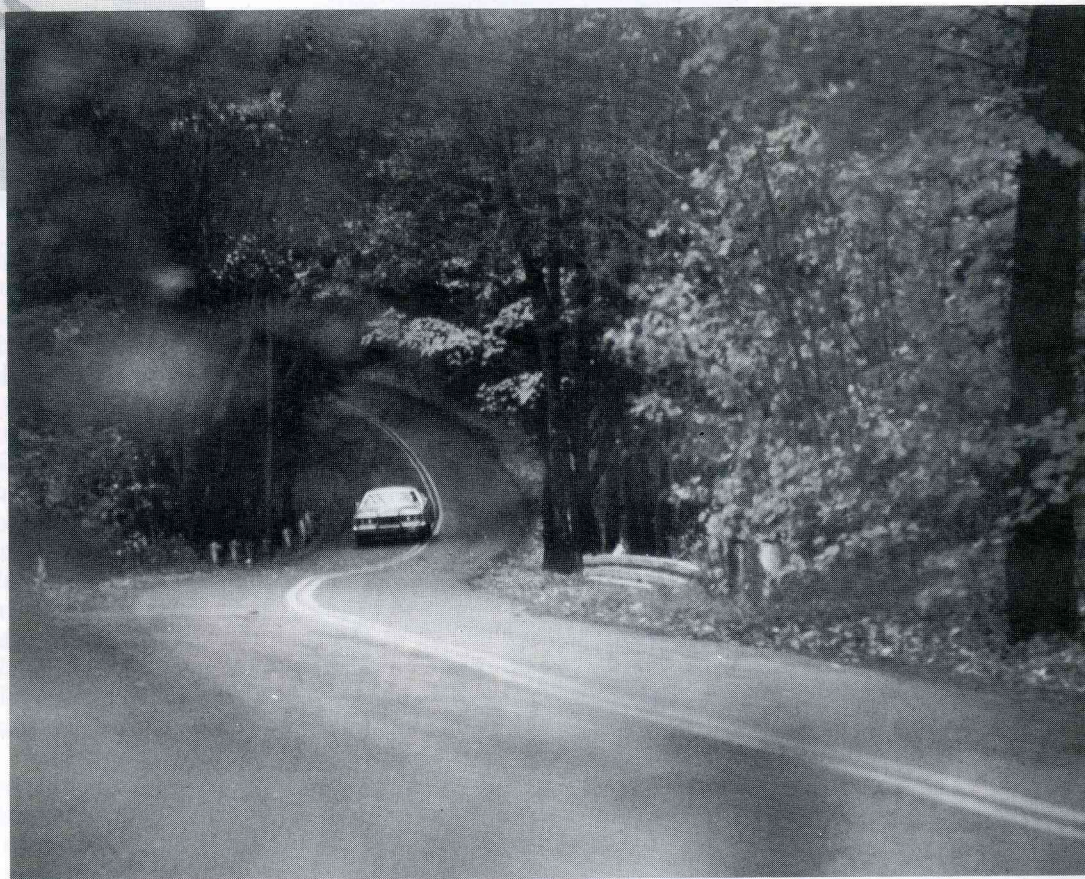
Zij doet het.

„Schat,” zeg ik klagend, „zijn we er nu bijna?” □

zoiets simpels als een lekke band, en hoe ik in paniek raakte toen ik mij herinnerde dat er geen lucht in de reserveband zat. Waarom ik?, vroeg ik mij zelfs af. Waarom moet dit nu juist mij gebeuren — en waarom net nu?

Maar nu ik erop terugkijk, was het hele probleem in minder dan geen tijd verholpen. En hoewel ik mijzelf niet uit de brand kon helpen door het wiel te verwisselen (door mijn eigen nonchalance, waardoor ik de reserveband niet opgepompt had), was het wonderbaarlijk hoe God ons uit de problemen hielp toen mijn dochter opperde om ervoor te bidden. Deze lekke band

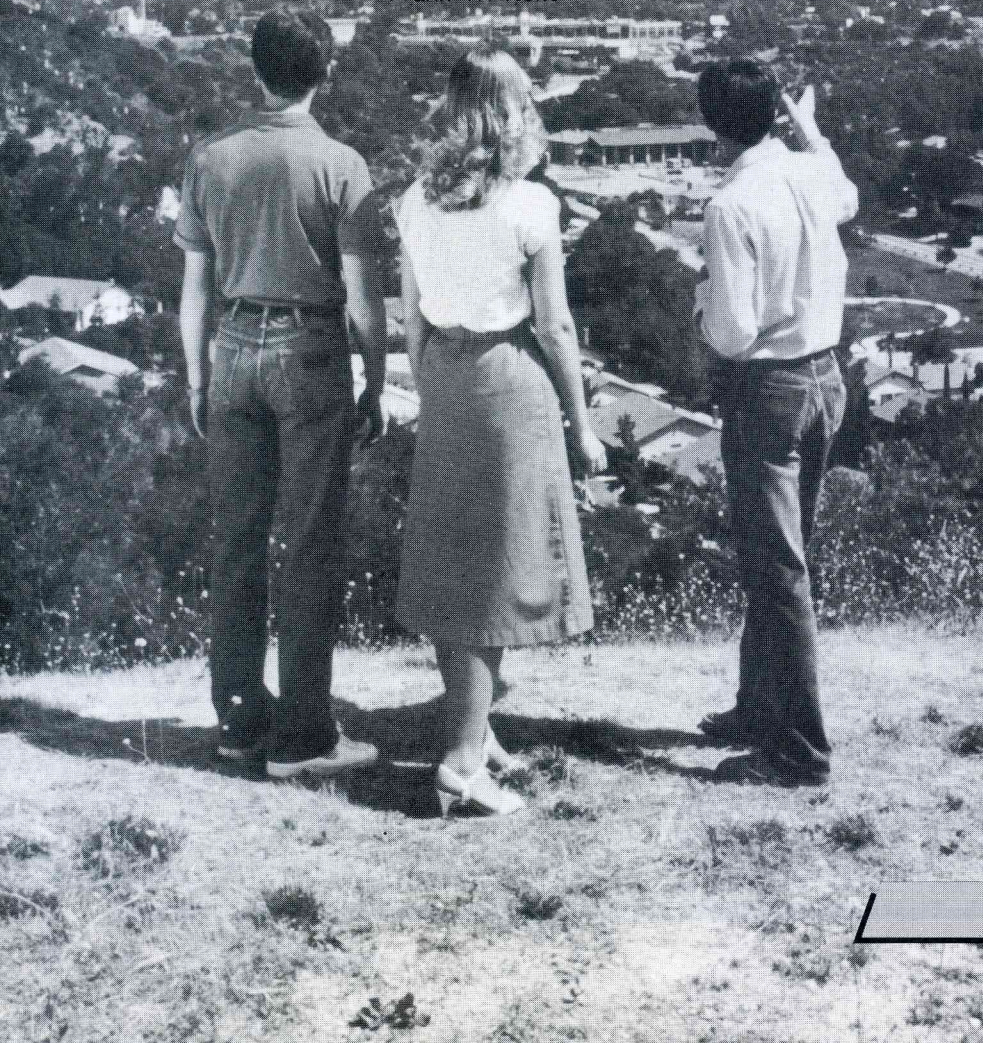

De wereld van morgen is bestemd voor jonge mensen

Je hebt de kans om behulpzaam te zijn bij de overgang naar een geheel nieuw tijdperk.

Frank W. Nelte

Het Loofhuttenfeest is een afspiegeling van de duizendjarige, vreedzame heerschappij van Jezus Christus over deze aarde. Het is de tijd die wij vaak aanduiden met „de ideale wereld van morgen”.

Christus zal terugkeren om zijn positie in te nemen als Koning over de gehele aarde. De „doden in Christus” zullen tot geestelijk leven worden opgewekt. En de ware christenen die in die periode nog leven, zullen veranderen in geestelijke wezens die met Christus zullen leven en regeren.

Ja, christenen kunnen vooruitzien naar een fantastische toekomst!

Maar wacht eens even.

Hoe staat het met de teenagers van de eindtijd die betrokken zijn bij de Kerk van God? Zij zijn nog niet bekeerd of gedoopt, en zullen dus ook niet veranderen in geestelijke wezens.

Deze jonge mensen zijn misschien kinderen van leden van de Kerk. Of misschien zijn zij uit eigen beweging begonnen aan de bestudering van de waarheid van God.

Heeft God ook aan deze jonge mensen gedacht? En zo ja, wat zijn dan precies zijn plannen met hen?

De komende wereld van morgen

Wanneer Jezus Christus terugkeert, zullen de ware christenen veranderd worden in geestelijke wezens om als koningen en priesters met Christus te regeren (Openb. 5:10). En wat wordt er dan van hun kinderen? De kinderen van koningen staan bekend als prinsen en prinsessen.

De kinderen van ware christenen mogen dus verwachten dat zij op het menselijk vlak geëerbiedigd zullen worden door andere mensen en in hoog aanzien zullen staan.

Onder de heerschappij van Christus zal er een prachtige samenleving ontstaan: zonder ziekte, zonder misdaad, zonder vervuiling, met overvloedige oogsten en volmaakte weerspatronen, zonder oorlogen, zonder legers, zonder vijandige die-

ren, en met gelukkige gezinnen.

De leden van Gods Kerk zullen dan geestelijke wezens zijn. Zij zullen deel uitmaken van Gods Gezin en Jezus Christus assisteren bij het regeren en onderwijzen van die volmaakte wereld. Zij zullen erop toezien dat de instructies van Christus tot in het kleinste detail uitgevoerd worden. Maar zij zullen geen aandeel hebben in de fysieke opbouw van die samenleving, en zij zullen evenmin tot de groep behoren die het meeste baat heeft bij het ideale fysieke milieu.

Het daadwerkelijk herstellen van de oude puinhopen, het planten en binnenhalen van recordoogsten en het bouwen van prachtige huizen en steden zal door mensen worden uitgevoerd. En de tieners van de Kerk van God in de eindtijd zijn voorbestemd om de leiders en weldoeners van deze maatschappij te worden.

In Zacharia 8:23 spreekt God over deze tijd: „In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is.”

Er zal een groot beroep worden gedaan op de jonge mensen die de levenswijze van God hebben leren kennen.

Het oppervlak van deze aarde zal drastische wijzigingen ondergaan. Bergen zullen vlak worden. In vele gebieden die nu bedekt worden door oceanen zal land verschijnen. Woestijnen en poolgebieden zullen vruchtbaar en bewoonbaar worden gemaakt. Het oppervlak van deze aarde zal ongeloflijk worden verbeterd.

En dan zal God duizenden pioniers nodig hebben! Heb je ooit de pioniers van vroeger tijden benijd — Christopher Columbus, Marco Polo, Vasco da Gama, kapitein James Cook en David Livingstone, om er maar een paar te noemen? Nu, vergeleken met de prestaties van de pioniers van morgen, die nu in training zijn, zal alles wat in voorbije eeuwen bereikt is, verbleken en onbelangrijk schijnen.

In nieuwe gebieden, waar nog geen mens een voet gezet heeft, zal land moeten worden ontgonnen. On-

der leiding van Christus zullen er steden worden gebouwd waar de tegenwoordige architecten en stadsplanologen nog niet van durven dromen. Industrie en handel zullen ontwikkeld moeten worden op manieren die de huidige economen vreemd zijn.

Er moeten mensen zijn die het voorbeeld geven door een gelukkig gezin te stichten dat Gods levenswijze in praktijk brengt. Er moeten mensen zijn die het voorbeeld geven door in overeenstemming met al Gods gezondheidswetten te leven. Onder leiding van God wachten duizenden uitvindingen erop om „ontdekt” te worden. Recreatieve activiteiten zullen niet meer gebaseerd zijn op competitie, ijdelheid en luiheid, zoals nu het geval is.

Er zullen trendsetters nodig zijn.

Een unieke gelegenheid

Adam heeft de levenswijze van God verworpen. Sinds die tijd heeft de mensheid geen toegang tot God. De tieners van de eindtijd vormen de eerste generatie in de geschiedenis van deze wereld die de kans heeft een volmaakte samenleving op te bouwen. Sinds Adam heeft geen enkele generatie die gelegenheid gehad.

Dit is een grote verantwoordelijkheid. God is uiterst zorgvuldig bij het leggen van de fundering. God zal geen enkele vergissing begaan.

Wij moeten de feiten onder de ogen zien: de jonge mensen die ernaar streven Gods levenswijze te volgen, moeten vele beproevingen doorstaan. Het lijkt soms onmogelijk het hoofd te bieden aan de druk van leeftijdgenoten om zich te gedragen volgens de normen van deze wereld, vooral waar het zaken als kleding, persoonlijk voorkomen, drank, roken, drugs en sex betreft.

Vaak is de betreffende tiener de enige in de hele school die iets weet over Gods waarheid. Als men zich niet wil gedragen zoals de andere kinderen, wordt men buitengesloten, en niemand van ons voelt zich graag buitengesloten en afgewezen.

Het is vaak moeilijk. Maar in wezen komt het hierop neer: de tiener streeft ernaar geaccepteerd te worden door de anderen door net zo te

zijn als zij, en verliest alle hoop op een zinvolle toekomst — óf hij streeft ernaar geaccepteerd te worden door God en moet wellicht een zekere hoeveelheid beproevingen doorstaan, maar heeft dan het vooruitzicht om in de ongeloflijke toekomst een pionier te zijn in Gods levenswijze.

Toen Daniël meegenomen werd naar Babylon, was hij nog maar een tiener. Toen er druk op hem werd uitgeoefend om compromissen te sluiten in de naleving van Gods normen, weigerden hij en drie andere jonge prinses hieraan toe te geven. God zegende deze vier tieners en zij werden leidende figuren in het rijk van Babylon. Je kunt het hele verhaal lezen in de hoofdstukken 1 en 2 van het boek Daniël.

Salomo schreef: „Reeds een knaap laat zich door zijn handelingen kennen, of zijn doen zuiver is en recht” (Spr. 20:11). Hij schreef verder dat alles een doel heeft, dus ook beproevingen (Pred. 3:1).

In vroeger tijden beschermde God soms een hele familie omdat één lid van die familie Hem gehoorzaam was. Zo werden bijvoorbeeld Noach's vrouw, zijn drie zonen met hun vrouwen allemaal gered van de zondvloed door de gehoorzaamheid van Noach zelf. Maar in de tijd die voor ons ligt zal het niet meer zo gaan.

Over deze toekomstige tijd zegt God: „... en Noach, Daniël en Job [drie mannen die bekend stonden om hun juiste levenswijze] waren daar [in de samenleving van de eindtijd] — zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, zij zouden zoon noch dochter redden. Zij zouden door hun gerechtigheid alleen zichzelf redden” (Ezech. 14:20).

Jonge mensen zullen dus niet in aanmerking kunnen komen voor leidende posities in de wereld van morgen, afhankelijk van hoe hun ouders hebben geleefd.

Als de ouders van een tiener in aanraking komen met Gods Kerk, is de tiener reeds op de hoogte van vele normen en waarden van deze wereld. Door zijn ouders krijgt hij toegang tot het onderwijs van God. Hij wordt tevens in zekere mate beschermd voor de invloed van Satan. Dit wordt

in de Bijbel bedoeld met „geheiligd” en „heilig” (1 Kor. 7:14).

Aanvankelijk zijn de beslissingen uitsluitend die van de ouders — het was niet het idee van de tiener om toe te treden tot de Kerk. Maar na verloop van tijd, als de tiener ouder wordt, moet hij zijn eigen beslissingen nemen. Hij of zij moet aan God een werkelijk verlangen tonen volgens zijn wetten te willen leven. En bij iedere juiste beslissing nadert de tiener dichter tot God.

Voor de tiener die uit eigen beweging besluit Gods waarheid te bestu-

deren, kan dit hele proces nog sneller verlopen.

De noodzaak zich te kwalificeren

Spoedig zal God een hele nieuwe samenleving opbouwen, en Hij zal duizenden jonge mensen nodig hebben als pionier op ieder gebied van het leven.

God ziet dus uit naar jonge mensen die, evenals Daniël, niet zwichten voor de druk van leeftijdgenoten. Hij heeft mensen nodig die tegen de stroom in kunnen zwemmen. Mensen die bereid zijn zijn wetten op te

volgen en zich niet verontschuldigen voor hun strenge morele normen. Jonge mensen voor wie hard werken een uitdaging is.

Tieners van de eindtijd staan op de drempel van een nieuw tijdperk. God zal hen gebruiken om een volmaakte maatschappij op te bouwen. Dat is een verbijsterende uitdaging. □

FOTORECHTEN: Pag. 1: Nathan Faulkner. Pag. 3-4: Warren Watson, Greg Achtemichuk, Hal Finch, Nathan Faulkner. Pag. 11-13: Illustratie Ken Tunell. Pag. 18-19: Hal Finch, Comstock, Inc. Pag. 20: Hal Finch.

Heidense Feestdagen of Gods Heilige Dagen?

Stelt de bijbelse openbaring vast of wij bepaalde dagen heilig moeten houden? Maakt het voor God enig verschil of wij ze al dan niet houden? Werden deze heilige dagen alleen aan het Israël van de Oudheid gegeven? Zijn ze tegenwoordig slechts bindend voor het Joodse volk, en wordt christenen geboden feesten zoals Kerstmis en Pasen te vieren?

Ons aantrekkelijke boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* beantwoordt deze en nog andere vragen. Deze publicatie van de Wereldwijde Kerk van God maakt duidelijk

en begrijpelijk waarom de heilige dagen zijn gegeven.

Het verklaart waarom iedere religieuze organisatie die Gods heilige dagen niet kent nooit Gods plan en doel voor de gehele mensheid kan ontdekken.

Om de totale betekenis van de bijbelse feestdagen te begrijpen, kunt u ons schrijven om uw eigen exemplaar van dit boekje. Het is geheel gratis.

Schrijf naar:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

